

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, ligningsloven, selskabsskatteloven og skatteforvaltningsloven

(Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, smidiggørelse af regler for flytning af pensionsindbetalinger og justering af reglerne om omdannelse af pensionskasser til livsforsikringsselskaber m.v.)

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1883 af 29. december 2015, § 1 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 2 i lov nr. 1463 af 11. december 2018 og § 125 i lov nr. 1703 af 27. december 2018 og senest ved § 4 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 4, litra f*, indsættes efter ”der opfylder litra e,”: ”eller hvis udbetalinger, der efter en kollektiv aftale i øvrigt kan tilfalde den forsikredes børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra e,”.

2. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, og § 11 A, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår ”og pantebreve”, og ”1,5 procentpoint” ændres til: ”2 procentpoint”.

3. § 16, *stk. 1, 6. pkt.*, affattes således:

”Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. eller 2. pkt. for ejeren, nedsættes det årlige grundbeløb i 1. pkt. henholdsvis 2. pkt. med disse indbetalinger.”

4. § 22 D affattes således:

”§ 22 D. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Stk. 3. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet som nævnt i stk. 1 og 2 med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.”

5. I § 25 A, stk. 7, indsættes som nr. 14:

”14) Udbetaling af børnepension.”

6. Efter § 25 A indsættes:

”§ 25 B. Et pensionsinstitut kan videregive cpr-numre på kunder omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., til told- og skatteforvaltningen med henblik på, at told- og skatteforvaltningen identificerer de kunder, der har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen anvender cpr-numrene til at identificere de i stk. 1 nævnte kunder.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen videregiver ikkefølsomme oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til stk. 2. Told- og skatteforvaltningen må ikke videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke udbetalinger eller dispositioner omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt., der er sket.

Stk. 4. Pensionsinstitutterne må ikke anvende oplysningerne til andre formål end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Stk. 5. Det enkelte pensionsinstitut bestemmer selv, hvorvidt det ønsker at være tilmeldt udsøgningsordningen efter stk. 1-4.”

7. I § 41 indsættes efter stk. 10 som nye stykker:

”Stk. 11. Er en rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparing i pensionsøjemed under udbetaling til en efterlevende, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparing i pensionsøjemed i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling. Det er en betingelse, at sidste udbetaling fra den nyoprettede ordning aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Frem til førstkommende kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse. De nye rater beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. De terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, kan alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 12. Er en pensionsordning med løbende udbetalinger under udbetaling til en efterlevende, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet pensionsordning af samme type i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling, såfremt de hidtidige udbetalingers terminer fastholdes, jf. dog § 30, stk. 1, 10. pkt.”

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1883 af 29. december 2015 og senest ved § 6 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 2, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres ”og 10” til: ”og 10-12”.

2. I § 17, stk. 3, nr. 2, og stk. 4, nr. 2, ændres ”15 pct.” til: ”procentdelen, som er angivet i § 2,”.

3. I § 17, stk. 4, ændres ”nr. 10”: ”nr. 10-12”.

4. I § 18, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Hvis det i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, mellem en overdragende institution, der er skattepligtig efter § 7, og en modtagende institution, der er skattepligtig efter § 8, forudgående er aftalt, at der i fusionsåret helt eller delvist overføres egenkapital fra den overdragende institution til de ufordelte midler, kan der foretages en tilsvarende regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen for den modtagende institution.”

5. I § 18, stk. 3, indsættes som 3.-8. pkt.:

”Ved omdannelse af en skattepligtig institution efter § 7 til en skattepligtig institution efter § 8, jf. stk. 1, nr. 1, finder stk. 1 og 2 også anvendelse, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med tidspunktet for indtræden af selskabsskattepligt for den modtagende institution, jf. selskabsskatteovens § 5 D, stk. 1. Ved fusion, jf. stk. 1, nr. 2, hvor indkomsten i et selskab, som deltager i fusionen, opgøres efter reglerne i selskabsskatteovens § 31, stk. 5, som følge af, at koncernforbindelsen er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, finder stk. 1 og 2 tillige anvendelse, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med fusionsdatoen efter fusionsskatteovens § 5, stk. 3 eller selskabsskatteovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt. Det er en betingelse for anvendelsen af 3. eller 4. pkt., at den modtagende institution indgiver en opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf for perioden fra den 1. januar i overdragelsesåret til og med den 31. december i overdragelsesåret. Ved omdannelse efter 3. pkt. laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget efter § 7 for den overdragende institution på overdragelsesdatoen, jf. § 24, og beskatningsgrundlaget efter § 8 opgøres fra overdragelsesdatoen til udgangen af indkomståret, hvor værdien af de ufordelte midler på overdragelsesdatoen for den overdragne institution anses for at være værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution efter § 8. Ved fusion efter 4. pkt. opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution som værdien af de ufordelte midler den 1. januar i overdragelsesåret tillagt værdien af de ufordelte midler for den overdragende institution den 1. januar i overdragelsesåret. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den modtagende institution”

6. § 18, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

7. I § 18 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 5 som stk. 6:

”Stk. 6. En institution, der er skattepligtig efter § 8, som i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, får overført egenkapital fra en institution, der er skattepligtig efter § 7, kan i beskatningsgrundlaget fradrage den andel af den overførte egenkapital, som institutionen medregner i indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler, reduceret med den del, der hidrører fra opsparet overskud på omkostnings- og risikoelementerne. Pensionsinstitutter, der ikke kan reddegøre for, hvor stor en del der hidrører fra omkostnings- og risikooverskud, kan opdele midlerne således:

1) Opspartet omkostningsoverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.

2) Opspartet risikooverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.”

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 9 L, stk. 2, indsættes som nr. 7:
”7) Udbetaling af børnepension.”

§ 4

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 og senest ved § 7 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 D, stk. 9, indsættes efter 2. pkt.:

”Ved omdannelse af en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, til et livsforsikringssselskab, til et livsforsikringssselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, anvendes dog i alle tilfælde handelsværdien på tidspunktet for indtræden af skattepligt efter stk. 1.”

2. I § 13 H, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”skattepligtige indkomst”: ”, jf. dog stk. 4 og 5”

3. I § 13 H indsættes som stk. 4 og 5:

”Stk. 4. Modtager et livsforsikringssselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, ved en fusion med en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller med et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, medregnes den andel af egenkapitalen, som livsforsikringssselskabet i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., har overført til de ufordelte midler, ikke ved opgørelsen af livsforsikringssselskabets skattepligtige indkomst. Uanset § 13, stk. 3, har livsforsikringssselskabet ikke fradrag for beløb, der i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., overføres til de ufordelte midler. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fusion med et i udlandet hjemmehørende livsforsikringssselskab, hvis de indskudte aktiver og passiver m.v. knyttes til selskabets faste driftssted eller faste ejendom her i landet.

Stk. 5. Stk. 1 og 3 gælder for fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.”

§ 5

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, som ændret ved § 23 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 12 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og § 12 lov nr. 1726 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 17 indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Uanset bestemmelsen i *stk. 1* kan told- og skatteforvaltningen videregive oplysninger til et pensionsinstitut om kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 25 B, *stk. 2.*”

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. december 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 4, har virkning for overførsler, der sker i kalenderåret 2019 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 7, har virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2020 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 1-3, har virkning fra og med indkomståret 2020.

Stk. 5. § 2, nr. 4-7, og § 4 har virkning for fusioner og omdannelser, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslaget

2.1.3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

2.2. Smidiggørelse af reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing.

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Lovforslaget

2.3. Mindre justeringer og præciseringer af pensionsbeskatningsloven

2.3.1. Præcisering af reglerne for børnepension

2.3.1.1. Gældende ret

2.3.1.2. Lovforslaget

2.3.2. Beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser og amortisationsrenten for rateopsparinger

2.3.2.1. Gældende ret

2.3.2.2. Lovforslaget

2.3.3. Efterladtes overførsel af pensionsordninger

2.3.3.1. Gældende ret

2.3.3.2. Lovforslaget

2.3.4. Præcisering af prioriteringsregel for indbetalinger til aldersopsparing

2.3.4.1. Gældende ret

2.3.4.2. Lovforslaget

2.4. Justering af reglerne om skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter

2.4.1. Pensionsafkastbeskatning af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital

2.4.1.1. Gældende ret

2.4.1.2. Lovforslaget

2.4.2. Omdannelse af egenkapital til særlige bonushensættelser i forbindelse med fusion

2.4.2.1. Gældende ret

2.4.2.2. Lovforslaget

2.4.3. Lempelse af kravet om, at skattefri overdragelse og fusion skal ske pr. 1. januar

2.4.3.1. Gældende ret

2.4.3.2. Lovforslaget

2.4.4. Afskaffelse af obligatorisk skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven ved skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven

2.4.4.1. Gældende ret

2.4.4.2. Lovforslaget

2.4.5. Ændringer af regler om udbetaling af uudnyttet negativ skat

2.4.5.1. Gældende ret

2.4.5.2. Lovforslaget

2.4.6. Indgangsværdi for fast ejendom ved skattefri omdannelse til livsforsikringselskab

2.4.6.1. Gældende ret

2.4.6.2. Lovforslaget

3. Økonomiske og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås at give pensionsinstitutter mulighed for at få adgang til information om udbetalinger fra ratepension og livrente m.v. med henblik på rådgivning om indbetaling på aldersopsparing. Desuden foreslås det at smidiggøre reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger, ratepensioner og aldersopsparinger.

Det foreslås endvidere at justere reglerne for omstruktureringer af pensionsinstitutter for at give øget fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer og undgå, at omstruktureringer medfører en risiko for dobbeltbeskatning af det samme afkast.

Endeligt indeholder forslaget en række mindre justeringer af pensionsbeskatningsloven.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at foretage en række tekniske ændringer på pensionsbeskatningsområdet. Der er tale om etablering af adgang til information fra Skatteforvaltningen til pensionsinstitutterne om skattepligtige pensionsudbetalinger, samt om justering og smidiggørelse af reglen for flytning af årets pensionsindbetalinger og af reglerne for skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter.

Baggrunden for forslaget er for det første et ønske fra pensionsbranchen om adgang for pensionsudbydere til information om udbetalinger fra ratepension og livrente m.v. Disse udbetalinger spiller en rolle for muligheden for indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr. (2019-niveau), og med adgang til information om udbetalingerne vil pensionsudbydere kunne yde en fyldestgørende rådgivning af kunder, som påtænker at indbetale til aldersopsparing sidst i arbejdslivet. Pensionsbranchen og Skatteforvaltningen har været i dialog om en løsning, hvorefter det enkelte pensionsinstitut til Skatteforvaltningen kan indsende cpr-numre på pensionskunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, med henblik på at Skatteforvaltningen oplyser, om de pågældende kunder i et tidligere indkomstår har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Baggrunden for forslaget er for det andet, at flytning af årets indbetalinger mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger, ratepensioner og aldersopsparinger efter gældende ret forudsætter godkendelse fra Skatteforvaltningen, når der er tale om flytninger mellem en ratepension og en pensionsordning med løbende udbetalinger, og generelt når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger. Det giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne

og i Skatteforvaltningen, hvorfor der foreslås en generel flytteret af pensionsindbetalinger internt i det enkelte pensionsinstitut.

Baggrunden for lovforslaget er for det tredje en dialog med pensionsbranchen om de skattemæssige vilkår for skattefri omdannelse af pensionskasser til livsforsikringsselskaber. Dialogen har afdækket utilsigtede konsekvenser af samspillet mellem pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatte- loven, herunder, at de gældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven kan medføre, at en pensions- kasses tidligere beskattede egenkapital ved overdragelse til et livsforsikringsselskab i forbindelse med en skattefri fusion beskattes igen, når den udloddes til pensionsopparerne.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.1.1. Gældende ret

Med lov nr. 1682 af 26. december 2017 blev aldersopsparringen målrettet den pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet.

Udbetaling af aldersopsparring fører ikke til indkomstaftapning af folkepensionen. Den målretning af aldersopsparringen, der skete med lov nr. 1682 af 26. december 2017, sikrer tilskyndelse til pensi- onsopsparring i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsord- ninger er størst, og hvor manglende tilskyndelse til pensionsopsparring kan bidrage til tidlig tilbage- trækning fra arbejdsmarkedet. Samspilsproblemet skyldes primært et samspil mellem egen pensi- onsopsparring og offentlige pensioner, idet udbetalinger fra private pensionsordninger normalt med- fører en indkomstaftapning af offentlige pensionsydelse. Indkomstaftapningen betyder, at én kro- nes ekstra udbetaling fra pensionsordninger efter skat fører til mindre end én kroners indkomstfrem- gang, fordi de offentlige pensioner reduceres. Lovændringerne trådte i kraft d. 1. januar 2018.

En aldersopsparring er en pensionsordning, som kan oprettes som en individuel pensionsaftale eller som led i en arbejdsmarkedspension. Med de nævnte lovændringer blev beløbsgrænsen for indbeta- ling til aldersopsparring gjort aldersbetinget, således at beløbsgrænsen for hvor meget, der kan sættes ind på en aldersopsparring, ikke længere er den samme for alle aldersgrupper. Reglerne medfører så- ledes, at personer, der har mere end 5 år til folkepensionsalderen, årligt kan indbetale 5.200 kr. på aldersopsparring (2019-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensions- opsparereren når folkepensionsalderen, kan der årligt indbetales op til 48.000 kr. (2019-niveau). Dette beløb hæves gradvist til 51.100 kr. i 2023.

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbeta- linger eller indeksordninger - såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger - betales der af indbeta- linger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbeta- lingsgrænse på 5.200 kr. (2019-niveau). En pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbeta- ling til aldersopsparring, kan dog efter konkret aftale med pensionsinstituttet i løbet af det ind- komstår, der følger efter det indkomstår, hvori der er sket indbetaling til aldersopsparring, overføre det indbetalte beløb til ratepension eller livrente, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct.

Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det 10. indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Dermed er afgiften målrettet mod det tidsrum, hvor inci- tamentet til at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring er størst.

Baggrunden for værnsreglen er, at det ikke er hensigtsmæssigt frit at lade eksisterende pensionsopsparing flytte til aldersopsparing. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparing var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparing, som til sin tid kan føre til aftrapning af offentlige ydelser - og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparing, der ikke medfører aftrapning. Reelt ville der altså ikke være tale om nye og ekstra pensionsindbetalinger, men om en omlægning af eksisterende opsparing med henblik på optimering af offentlige ydelser ved pensionering. Dermed ville målretningen af bl.a. pensionstillæg mod de pensionister, som har mindst, blive svækket.

Pensionsbranchen har på baggrund af værnsreglen efterspurgt en adgang til information om, at en pensionskunde har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, således at det undgås, at der på uoplyst grundlag indbetales på aldersopsparing med afgift på 40 pct. til følge.

Det vurderes, at pensionskunden – når den pågældende har modtaget diskvalificerende udbetalinger – oftest vil have viden herom. Da der imidlertid kan være tale om pensionsudbetalinger, der i forhold til tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen kan være sket relativt langt tilbage i tiden, nemlig fra og med det 10. indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, kan mange kunder have glemt dette. Den enkelte kunde kan herunder være i tvivl om, hvorvidt den diskvalificerende udbetaling er sket i det 10. eller 11. indkomstår før folkepensionsalderen. Endelig er der en række pensionsudbetalinger, der ikke anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger, selv om de sker i den relevante periode. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidd pension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverspension, udbetaling, der sker til efterladte, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde og automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner).

Selv om mange kunder således vil have viden om, hvorvidt de har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling i det relevante tidsrum, vil andre kunder ikke have sådan eksakt viden. Resultatet kan være, at der foretages indbetaling på aldersopsparing på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, hvorved der svares afgift på 40 pct. af indbetalingen. Resultatet kan omvendt være, at der ikke foretages indbetaling på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling, hvorved udbredelsen af aldersopsparing ikke bliver understøttet.

Der er i gældende ret ikke hjemmel til, at Skatteforvaltningen videregiver oplysninger til et pensionsinstitut om, hvorvidt en given borger, der er kunde i instituttet, har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, dvs. udbetaler fra ratepension, livrente eller tjenestemandspension m.v. i de sidste 10 indkomstår før borgerens folkepensionsalder.

Skattemyndighederne har tværtimod under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c -152 f ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Det følger af reglen om skattemyndighedernes særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1.

Tilvejebringelse af sådan hjemmel vil skulle ske med respekt af forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om

fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Databeskyttelsesforordningen finder efter forordningens artikel 2, stk. 1, anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse, jf. artikel 4, nr. 2.

De grundlæggende principper for behandling af personoplysninger fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, og gælder for alle behandlinger af personoplysninger omfattet af forordningen. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede ("lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed"), at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål ("formålsbegrænsning"), og at personoplysninger behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger ("integritet og fortrolighed").

Behandlingsgrundlaget for almindelige personoplysninger fremgår af forordningens artikel 6. Der kan blandt andet ske behandling af almindelige oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra b, hvis behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes vitale interesser, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra d, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX.

Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med

henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke data-behandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges. Efter forordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Efter databeskyttelseslovens § 6, stk. 1, må behandling af personoplysninger kun finde sted, hvis mindst en af betingelserne i forordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt.

For så vidt angår cpr-numre er det fastsat i forordningens artikel 87, at medlemsstaterne nærmere kan fastsætte de specifikke betingelser for behandling af et nationalt identifikationsnummer. Efter databeskyttelseslovens § 11, kan offentlige myndigheder behandle oplysninger om cpr-nummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer.

Forordningens artikel 14 indeholder regler om oplysningspligt for den dataansvarlige, når personoplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede. Efter artikel 14, stk. 1, skal den dataansvarlige give den registrerede de oplysninger, der følger af bestemmelsens litra a–f. Den registrerede skal bl.a. have besked om, hvem der er dataansvarlig, om formålet med behandlingen, om eventuelle modtagere af oplysningerne, og om de berørte kategorier af personoplysninger m.v. Efter artikel 14, stk. 2, skal der desuden gives oplysning om hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra m.v. Oplistingen i bestemmelsen er udtømmende.

Opdelingen i forordningens artikel 14 med et stk. 1 med oplysninger, der altid skal meddeles den registrerede, og et stk. 2 med oplysninger, der er nødvendige for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling, betyder, at den dataansvarlige i medfør af artikel 14, stk. 2, skal foretage en konkret vurdering af, om der skal gives den registrerede yderligere oplysninger, ud over hvad der allerede kræves efter artikel 14, stk. 1.

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 4, om oplysningspligt, at hvis den dataansvarlige agter at viderebehandle personoplysningerne til et andet formål end det, hvortil de er indsamlet, giver den dataansvarlige forud for denne viderebehandling den registrerede oplysninger om dette andet formål og andre relevante yderligere oplysninger, jf. artikel 14, stk. 2.

Efter artikel 14, stk. 5, litra c, finder artikel 14, stk. 1-4, ikke anvendelse, hvis en indsamling eller videregivelse er udtrykkeligt fastsat i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Af forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, følger, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles.

2.1.2. Lovforslaget

Med nærværende forslag foreslås det at etablere en informationsudvekslingsordning om udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, herunder tjenestemandspensioner. Ordningen vil gøre det muligt at udsøge personer, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, dvs. skatte- eller afgiftspligtige pensionsudbetalinger, der er sket fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen. Skatteforvaltningen modtager løbende oplysninger om diskvalificerende udbetalinger med henblik på udførelsen af Skatteforvaltningens almindelige opgaver på pensionsbeskatningsområdet. Adgangen til oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger gælder kun de af pensionsinstituttets kunder, der har mulighed for at indbetale det forhøjede beløb på aldersopsparring. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan der således årligt indbetales op til 48.000 kr. (2019-niveau).

Det foreslås, at pensionsinstitutterne kan videregive cpr-numre på kunder til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer kunder, som har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og som derfor kan have behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum. Dermed vil det kunne undgås, at der på uoplyst grundlag foretages indbetalinger til de pågældende kunders aldersopsparring, i hvilket tilfælde kunderne vil skulle betale afgift på 40 pct. af indbetalingen.

Med forslaget vil pensionsinstitutterne og Skatteforvaltningen alene udveksle ikke-følsomme personoplysninger. Pensionsinstituttet vil ikke få adgang til oplysninger om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, hvornår udbetalingen er sket, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Pensionsinstituttet vil alene få oplysning om, at kunden fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Pensionsinstitutterne vil således udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling. Den videre dialog og rådgivning om aldersopsparring foretages af det enkelte pensionsinstitut.

Hvis pensionsinstituttet har modtaget en oplysning om, at en given pensionskunde har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, vil instituttet ikke i efterfølgende år have behov for at indhente oplysning om, hvorvidt kunden har modtaget sådanne udbetalinger. Når først en kunde har modtaget én diskvalificerende pensionsudbetaling, gælder afgiften på 40 pct. i alle efterfølgende indkomstår.

Pensionsinstitutterne må ikke bruge oplysningerne til andre formål end rådgivning om aldersopsparring.

Dataudvekslingsordningen vil konkret understøtte, at den enkelte kunde ikke kommer i den situation, at der på uoplyst grundlag foretages indbetaling på aldersopsparring på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling med den konsekvens, at der pålægges afgift af indbetalingen på 40 pct. Således vil der i stedet kunne foretages indbetaling til ratepension eller livrente, eller helt undlades at foretage indbetaling til pension. Dataudvekslingsordningen vil desuden understøtte, at der ikke på

uoplyst grundlag undlades at foretage indbetaling på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Dataudvekslingsordningen vil mere overordnet understøtte, at pensionsinstitutterne kan bidrage til at løse den væsentlige samfundsmæssige opgave, det er at sikre befolkningens incitament til hensigtsmæssig pensionsopsparing, herunder i form af aldersopsparing. Pensionsbranchen kan således bidrage til at håndtere samspilsproblemet ved at understøtte udbredelsen af aldersopsparing, både når der er tale om aldersopsparing som led i arbejdsmarkedspension og privat aldersopsparing.

Konkret foreslås det, at der etableres en it-løsning, hvor det enkelte pensionsinstitut til Skatteforvaltningen kan indsende cpr-numre på pensionskunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft. Skatteforvaltningen oplyser på baggrund heraf, om de pågældende kunder fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger.

På baggrund heraf vil pensionsinstituttet enten med kunden konkret kunne aftale, på hvilken type pension, der skal foretages indbetaling, eller med udgangspunkt i det bestående pensionsaftalegrundlag kunne fordele pensionsindbetalingen mellem ratepension, livrente og aldersopsparing.

Databehandlingen vil alene medføre udveksling af ikke-følsomme personoplysninger - og således at pensionsinstitutterne ikke modtager oplysninger om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, hvornår udbetalingen er sket, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om.

Databehandlingen foreslås således at indebære følgende: 1) Pensionsinstitutterne vil kunne videregive de relevante cpr-numre på pensionskunder til Skatteforvaltningen til brug for Skatteforvaltningens identifikation af den rigtige målgruppe, 2) Skatteforvaltningen vil få pligt til at stille egne oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger til rådighed til brug for pensionsinstitutterne 3) Skatteforvaltningen vil skulle sammenholde pensionskundernes cpr-numre med oplysninger om de omhandlede skatteyderes cpr-numre med henblik på at finde ud af, om pensionskunden har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og 4) Skatteforvaltningen vil skulle give pensionsinstitutterne oplysninger på individniveau om, hvilke kunder, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger.

For at skabe tryghed og gennemsigtighed om ordningen, herunder at sikre, at der ikke videregives oplysninger, som ikke er nødvendige til at opfylde formålet med ordningen, foreslås det, at det fremgår direkte af loven, at Skatteforvaltningen ikke må videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, hvornår udbetalingen er sket, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Der er således udelukkende tale om, at pensionsinstitutterne vil modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Det foreslås videre, at det fremgår direkte af lovteksten, at pensionsinstituttet ikke må anvende de udvekslede oplysninger til andre formål end det, der foreslås i dette lovforslag.

Endelig foreslås det, at reglen om skattemyndighedernes særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, ikke gælder oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, som Skatteforvaltningen som led i dataudvekslingen sender til pensionsinstitutterne.

2.1.3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslaget har til formål at skabe en hjemmel til, at et pensionsinstitut kan videregive cpr-numre på kunder til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer kunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft. Der vil med forslaget ske databehandling i form af udsøgning og videregivelse af ikke-følsomme personoplysninger.

Lovforslaget har til formål at skabe en hjemmel til, at et pensionsinstitut til Skatteforvaltningen kan indsende cpr-numre på kunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, med henblik på at Skatteforvaltningen oplyser, om de pågældende kunder i et tidligere indkomstår har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger. Der vil med forslaget ske databehandling i form af udsøgning og videregivelse af ikke-følsomme personoplysninger.

Databehandlingen vil ske i henhold til national lov efter den foreslåede § 25 B i pensionsbeskatningsloven, jf. nærmere nedenfor.

Det er Skatteministeriets vurdering, at den behandling, der lægges op til, vil være i overensstemmelse med forordningens artikel 5 om principperne for behandling af personoplysninger.

Formålet med behandlingen efter forslaget til § 25 B er i videst muligt omfang at understøtte, at den enkelte kunde ikke på uoplyst grundlag kommer i den situation, at der foretages indbetaling på aldersopsparing på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, eller omvendt, at der på et uoplyst grundlag undlades at indbetale på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling. Snævert knyttet hertil er formålet med behandlingen desuden, at pensionsinstitutterne kan bidrage til at løse den væsentlige samfundsmæssige opgave, det er at sikre befolkningens incitament til hensigtsmæssig pensionsopsparing, herunder i form af aldersopsparing. Dermed understøttes, at der sker en øget anvendelse af aldersopsparing med henblik på håndtering af samspilsproblemet.

Det er blevet overvejet, om formålet kan opnås via andre midler, det vil sige, om pensionsinstituttet og pensionskunden vil kunne tilvejebringes oplysninger om, hvorvidt der er sket diskvalificerende pensionsudbetalinger og på denne baggrund tage beslutning om indbetaling til aldersopsparing eller ratepension/livrente.

Erfaringsmæssigt reagerer pensionskunderne dog kun i meget begrænset omfang, når de modtager opfordringer fra pensionsinstitutterne om at tilvejebringe relevante oplysninger. Dertil kommer, at pensionskunderne – også selv om de ønsker at tilvejebringe oplysning om, hvorvidt de har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger – ikke altid har eksakt viden om det, jf. de nævnte problemstillinger knyttet til tidsperspektivet af sådanne udbetalinger og de forholdsvist talrige undtagelser.

Da manglende oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger kan medføre utilsigtede konsekvenser for kunden, hvis der foretages indbetaling på aldersopsparring på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, eller omvendt, at der ikke indbetales på aldersopsparring, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling. Med pensionsinstituttets adgang til oplysningerne om diskvalificerende pensionsudbetalinger sættes instituttet på en effektiv og forholdsvist simpel måde i stand til sammen med kunden - eller i øvrigt på kundens vegne med afsæt i aftalegrundlaget for pensionsordningen - at allokere kundens pensionsindbetalinger på de forskellige pensionstyper, dvs. aldersopsparring og ratepension/livrente.

Efter forslaget til 25 B til pensionsbeskatningsloven foreslås det, at der vil blive videregivet almindelige oplysninger efter forordningens artikel 6. Det drejer sig om oplysninger om, hvorvidt personen fra og med det tiende indkomstår før folkepensionsalderen har modtaget en udbetaling af en ratepension, pensionsordning med løbende ydelser eller en indeksordning. Udvekslingen af oplysninger kan ske uden samtykke fra kunderne.

Det vurderes, at den foreslåede § 25 B udgør en national særregel for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, og at der er mulighed for at indføre bestemmelsen i overensstemmelse med forordningen og dennes rammer for særregler om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår den foreslåede § 25 B og behandlingen af ikke-følsomme personoplysninger i medfør heraf, er det vurderingen, at der for det første er hjemmel hertil i forordningens artikel 6, stk. 1, litra b. Oplysning om diskvalificerende udbetalinger er således nødvendig af hensyn til opfyldelse af pensionsaftalen med kunden, herunder både en eksisterende pensionsaftale og en ny aftale om indbetaling på aldersopsparring. Hvis en person har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, betales der af indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.200 kr. (2019-niveau). En person, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling til aldersopsparring, kan efter konkret aftale med pensionsinstituttet i løbet af det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori der er sket indbetaling til aldersopsparring, overføre det indbetalte beløb til ratepension eller livrente, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct. Med adgang til oplysning om diskvalificerende udbetalinger vil dette kunne undgås - til kundens fordel.

For det andet er der hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, idet udleveringen af oplysningerne vil være en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, dvs. Skatteforvaltningen, jf. den foreslåede § 25 B.

For det tredje er der hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, litra d, idet behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes vitale interesser. Hvis der foretages indbetaling på aldersopsparring på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, er konsekvensen som nævnt umiddelbart, at kunden skal betale en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.200 kr. (2019-niveau). Omvendt, hvis der ikke indbetales på aldersopsparring, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling, men i stedet på en ratepension eller livrente, vil kunden på pensionstidspunktet kunne blive omfattet af samspilsproblemet, hvorefter én kroners ekstra udbetaling fra pensionsordninger efter skat fører til mindre end én kroners indkomstfremgang, fordi de offentlige pensioner reduceres.

Endeligt er der hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet behandlingen er med til at indfri forudsætningerne om målretning af aldersopsparring og dermed er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

I medfør af databeskyttelseslovens § 11 kan en offentlig myndighed behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation. Det vurderes, at pensionsinstitutternes videregivelse af kundeoplysninger (personnummer) kan ske i overensstemmelse med § 117 i lov om finansiel virksomhed, idet der med lovforslaget foreslås at skabe en hjemmel til, at videregivelsen kan ske.

Efter forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, skal personoplysninger opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Bestemmelsen forpligter således den dataansvarlige til at slette af egen drift. Det er op til den enkelte dataansvarlige at vurdere, hvor længe det er nødvendigt at opbevare oplysningerne ud fra det formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til. Det bemærkes, at oplysningen om, at en pensionskunde har modtaget diskvalificerende udbetalinger, vil være nødvendig både for Skatteforvaltningen, pensionsinstituttet og pensionskunden, indtil det 20. år efter kundens pensionsudbetalingsalder, hvor adgangen til at foretage indskud til aldersopsparring ophører, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, stk. 4, og § 12 A, stk. 3.

Målgruppen for databehandlingen er i forslaget til § 25 B, stk. 1, afgrænset i overensstemmelse med princippet om formålsbegrænsning i forordningen. Det er således et kriterium, at kunden har eller vil kunne få en aldersopsparring.

Efter forslaget til § 25 B, stk. 3, vil Skatteforvaltningen efter identifikationen, jf. forslaget til § 25 B, stk. 2, videregive oplysning til det enkelte pensionsinstitut om de relevante kunder, således at pensionsinstituttet kan rådgive kunden i overensstemmelse med formålet med bestemmelsen. Oplysningerne til pensionsinstituttet fra Skatteforvaltningen vil blive videregivet på et aggregeret niveau, idet de videregivne data fra Skatteforvaltningen ikke må indeholde oplysninger om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, hvornår udbetalingen er sket, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Pensionsinstitutterne vil således udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling. Den videre dialog og rådgivning om aldersopsparring foretages af det enkelte pensionsinstitut.

Skatteforvaltningen og pensionsinstitutterne vil alene udveksle ikke-følsomme personoplysninger.

Med henblik på beskyttelse af de personoplysninger, der lægges op til at behandle i den foreslåede ordning, foreslås det, at det specifikt fremgår af lovtæksten, jf. forslaget til § 25 B, stk. 4, at pensionsinstitutterne ikke må anvende oplysningerne til andet end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum.

Derudover vurderes det, at dataudvekslingen vil ske på en sikker måde, idet udvekslingen af data sker mellem parter, der i forvejen er vant til at databehandle personoplysninger. Både Skatteforvaltningen og pensionsinstitutterne er i kraft af deres andre opgaver således vant til at håndtere store datamængder, herunder både almindelige og følsomme personoplysninger.

Det fremgår af § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at ansatte, bestyrelsesmedlemmer og en række andre personer, der er tilknyttet en finansiel virksomhed, herunder pensionsinstitutter, ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv bliver bekendt med. Bestemmelsen supplerer de generelle regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, bestemmer, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder (god skik bekendtgørelsen), herunder § 4, stk. 1, som tilsiger, at en forsikringsdistributør, dvs. også et pensionsinstitut, skal handle redeligt og loyalt over for deres kunder.

Såfremt finansielle virksomheder overtræder anden særlovgivning, vil det også være en overtrædelse af reglerne om god skik. Det betyder bl.a., at såfremt et pensionsinstitut overtræder den foreslåede § 15 B, vil det ligeledes være en overtrædelse af reglerne om god skik.

Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle virksomheders overholdelse af videregivelsesreglen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og reglerne om god skik i § 43, stk. 1, i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder. Finanstilsynet har mulighed for at påtale eller udstede påbud om, at virksomhederne skal undlade eller udføre en bestemt adfærd, såfremt virksomhederne overtræder reglerne, jf. § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og § 40 i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder. I tilfælde af, at et pensionsinstitut undlader at efterkomme et påbud udstedt i medfør af § 40 i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder, kan pensionsinstituttet straffes med bøde, jf. § 41 i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder. Overtrædelse af § 117 kan endvidere straffes med bøde, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet tager dog i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed ikke stilling til individuelle tvister mellem kunder og en finansiel virksomhed. Finanstilsynet har primært fokus på sager af mere generel karakter indenfor videregivelsesområdet og god skik området. Dette hænger også sammen med, at det som udgangspunkt alene er den finansielle virksomhed, der er part i Finanstilsynets afgørelser, jf. § 355, i lov om finansiel virksomhed.

Derudover vil Datatilsynet føre tilsyn med, om pensionsinstitutterne og Skatteforvaltningen overholder de databeskyttelsesretlige regler, herunder at dataudvekslingen sker inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse.

Pensionsinstitutterne vil efter forordningens artikel 14 skulle give oplysning til kunderne, når der sker videregivelse af deres cpr-numre til Skatteforvaltningen med henblik på Skatteforvaltningens identifikation af kunder, som har behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersopsparing.

Skatteforvaltningen vil ikke umiddelbart være forpligtet til at give oplysning til kunderne, når Skatteforvaltningen udleverer oplysninger til pensionsinstitutterne i medfør af den foreslåede § 25 B i pensionsbeskatningsloven, jf. artikel 14, stk. 5, idet videregivelsen af oplysningerne er foreslået udtrykkeligt fastsat i den foreslåede § 25 B, der i øvrigt fastsætter passende foranstaltninger til beskyt-

telse af den enkelte pensionskundes legitime interesser. Det bemærkes dog, at det er planen, at oplysning om udveksling af den enkelte pensionskundes data vil blive udstillet direkte for pensionskunden som en notifikation i pensionskundens Skattemappe.

Det er Skatteministeriets samlede vurdering, at behandlingen af oplysningerne kan finde sted inden for rammerne af forordningen og databeskyttelsesloven. Det er ministeriets vurdering, at den påtænkte behandling er nødvendig for, at pensionsinstitutterne på en effektiv og forholdsvis simpel måde sammen med kunden - eller i øvrigt på kundens vegne med afsæt i aftalegrundlaget for pensionsordningen - kan allokere kundens pensionsindbetalinger på de forskellige pensionstyper. Behandlingen understøtter opfyldelsen af pensionsaftalen med kunden, ligesom behandlingen beskytter den registreredes vitale interesser. Behandlingen er endvidere nødvendig for at varetage en opgave af væsentlig samfundsmæssig interesse, idet pensionsinstitutterne med dataudvekslingsmuligheden kan bidrage til at sikre befolkningens incitament til hensigtsmæssig pensionsopsparing, herunder i form af aldersopsparing.

Det vurderes således, at databehandlingen, der vil finde sted efter den foreslåede bestemmelse, sker til et legitimt formål, og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt.

Det vurderes videre, at behandlingen af personoplysningerne er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Og endeligt foreslås det med forslaget, at anvendelse af oplysningerne ikke kan ske til andre formål end det, der fremgår af den foreslåede bestemmelse, således at oplysningerne ikke senere kan viderebehandles til hverken forenelige eller uforenelige formål.

2.2. Smidiggørelse af reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing.

2.2.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum - i det følgende benævnt aldersopsparing - afgiftsfrit helt eller delvist overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing. Omvendt kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparing, afgiftsfrit overføres til en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing.

Det er en betingelse, at det indbetalte beløb er overført senest d. 19 januar i det efterfølgende kalenderår. Det er også et krav, at den pensionsordning, beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra. Indbetalingerne kan altså ikke overføres til en pensionsordning, som pensionsoppareren allerede har oprettet, eller får oprettet, hos en anden pensionsudbyder.

Når betingelserne for overførsel er opfyldt, anses det overførte beløb ikke for en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen, som beløbet overføres fra. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28 og 29. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der således en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparing, når

der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der således en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, både når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen, og når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D bliver det overførte beløb anset for en indbetaling på den pensionsordning, beløbet er overført til. Indbetalingen på denne pensionsordning anses for at være sket på det tidspunkt, hvor beløbet blev indbetalt på den oprindelige pensionsordning.

Pensionskunden stilles skattemæssigt, som om den overførte pensionsindbetaling var foretaget direkte til ratepensionen eller pensionsordningen med løbende udbetalinger.

Andre typer af overførsler end overførsler fra arbejdsgiveradministreret aldersopsparring til arbejdsgiveradministreret ratepension/pensionsordning med løbende udbetalinger og omvendt er ikke omfattet af muligheden for afgiftsfri flytning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Flytning af årets indbetalinger mellem en pensionsordning med løbende udbetalinger, herunder en livrente, en ratepension og en aldersopsparring uden afgiftsmæssige konsekvenser kræver efter gældende ret således godkendelse fra Skatteforvaltningen, når der er tale om flytninger mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger, og generelt når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger.

2.2.2. Lovforslaget

Kravet om godkendelse fra Skatteforvaltningen dels af flytninger af årets indbetalinger mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner, dels generelt, når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger, giver anledning til unødigt resourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen, hvorfor der foreslås at udvide pensionsbeskatningslovens § 22 D, således at der vil være en generel flytteret af pensionsindbetalinger internt i det enkelte pensionsinstitut.

Ved siden af muligheden for afgiftsfrit at flytte indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparringer til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger eller ratepensioner, og omvendt, foreslås det med forslaget at gøre det afgiftsfrit - uden krav om godkendelse

- helt eller delvist at overføre kalenderårets indbetalinger
- fra en arbejdsgiveradministreret ratepension til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger til en arbejdsgiveradministreret ratepension,
- fra en privattegnede ratepension til en privattegnede aldersopsparring eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnede aldersopsparring ratepension til en privattegnede ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnede pensionsordning med løbende udbetalinger til en privattegnede aldersopsparring eller ratepension.

Det vil fortsat være en generel betingelse for anvendelsen af § 22 D, at det indbetalte beløb er overført senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Det er også fortsat et krav, at den pensionsordning, beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Det betyder eksempelvis, at en indbetaling til aldersopsparring, som flyttes til en ratepension, er fradragsberettiget på tidspunktet for indbetaling til aldersopsparring, uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår. Videre betyder det eksempelvis, at i det omfang, der sker overførsel fra en livrente eller aldersopsparring til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten eller aldersopsparringen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension er overskredet.

Det foreslås desuden præciseret, at det vil være op til det enkelte pensionsinstitut, om det beløb, der overføres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, overføres med eller uden afkast og omkostninger m.v. fra indbetalingstidspunktet til tidspunktet for overførsel. Det bemærkes, at overførsel inkl. afkast m.v. vil forudsætte, at pensionsinstituttet laver en forholdsmæssig fordeling af afkastet m.v. på aldersopsparringen mellem på den ene side afkastet m.v. af indkomstårets indbetaling(er) og på den anden side afkastet m.v. af værdien af aldersopsparringen før indkomstårets indbetaling(er).

2.3. Mindre justeringer og præciseringer af pensionsbeskatningsloven

2.3.1. Præciseringer af reglerne for børnepension

2.3.1.1. Gældende ret

For at en pensionsordning med løbende udbetalinger er omfattet af pensionsbeskatningslovens regler om fradragsret m.v., skal pensionsordningen gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død.

En pensionsordning med løbende udbetalinger kan ud over alderspension til pensionsoppareren selv (livrente) bestå af invalidepension, ægtefælle- og samleverpension og børnepension.

For så vidt angår børnepension er det efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, en betingelse, at udbetalingerne kun kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn m.v., og kun i det omfang, at udbetalingerne ikke kan løbe længere end barnets 24. år eller den følgende police-dag.

I kollektive arbejdsmarkedspensioner forekommer det dog, at børnepension kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopparerens - dvs. forælderen - invaliditet eller alderspensionering. Sådanne børnepensioner anses i praksis også for at opfylde betingelserne for at blive anskuet som en pensionsordning med løbende udbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens fradrags- og beskatningsregler.

Med virkning fra og med 2018 blev der indført et ekstra pensionsfradrag for indbetalinger til fradragsberettiget pension, jf. lov nr. 724 af 8. juni 2018. Det ekstra pensionsfradrag giver incitament til at spare op til alderdommen og medvirker til at reducere samspilsproblemer mellem opsparring til pension og reduktion af offentlige ydelser til pensionister.

Det ekstra pensionsfradrag beregnes af pensionsopsparerens fradragsberettigede indbetaling, men dette beregningsgrundlag reduceres med indkomstskattepligtige udbetalinger fra ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger m.v. Der sker således en modregning i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag med pensionsudbetalinger, der har en karakter, så de direkte eller indirekte reducerer personens opsparing til fremtidige pensionsudbetalinger. Et typisk eksempel herpå vil være en pensionist, som i samme indkomstår både modtager skattepligtige pensionsudbetalinger og foretager fradragsberettigede pensionsindbetalinger.

Idet der dog også er en række pensionsudbetalinger, der ikke reducerer personens egne fremtidige pensionsrettigheder, herunder invalidepension, ægtefælle- og samleverpension og pension til efterladte, fragår sådanne udbetalinger ikke i grundlaget for beregning af personens ekstra pensionsfradrag.

Pension til efterladte er undtaget efter ligningslovens § 9 L, stk. 2, nr. 5, hvorefter pension til efterladte ikke fragår i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag. Som denne undtagelse er formuleret, fremgår det imidlertid ikke tydeligt, om heller ikke børnepension, som udbetales i andre tilfælde end pensionsopsparerens, dvs. forælders død, skal undtages fra at fragå i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag. Det bemærkes i den forbindelse, at udbetalinger af børnepension ikke reducerer barnets egne fremtidige pensionsrettigheder.

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning, dvs. en diskvalificerende pensionsudbetaling, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.200 kr. (2019-niveau), jf. også afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der er tale om en værnsregel, som forhindrer, at eksisterende pensionsopsparing i form af ratepensioner og livrenter m.v. flyttes til aldersopsparing. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparing var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparing, som til sin tid kan føre til aftrapning af offentlige ydelser, og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparing, der ikke medfører aftrapning.

Forskellige typer af pensionsudbetalinger anses dog ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension, udbetaling, der sker til efterladte, herunder efterladte børn, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde og automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner). Fællestrækket for disse udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Heller ikke børnepension, der udbetales i andre tilfælde end pensionsopsparerens, dvs. forælders død, vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner, men sådan børnepension er ikke tydeligt undtaget fra at blive anset som en diskvalificerende udbetaling, som vil betyde, at forælderen skal betale afgift på 40 pct. af indbetalinger til aldersopsparing i de efterfølgende indkomstår.

2.3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås for det første at præcisere pensionsbeskatningslovens afgrænsning af børnepension, således at også børnepension, som i kollektive aftaler kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparens, dvs. forælders, invaliditet eller alderspensionering, anses for at opfylde betingelserne for at blive anset som en pensionsordning med løbende udbetalinger.

Det foreslås for det andet at præcisere ligningsloven, således at heller ikke udbetaling af børnepension, som udbetales som følge af forælders invaliditet eller alderspensionering, fragår i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag.

Det foreslås for det tredje at præcisere, at udbetaling af børnepension ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling for forælderen, når udbetalingen sker i forbindelse med forælders invaliditet eller alderspensionering, idet det bemærkes, at udbetaling i forbindelse med forælders død i sagens natur ikke kan få betydning for forælders fremtidige indbetalinger på aldersopsparring.

2.3.2. Beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser og amortisationsrenten for rateopsparringer

2.3.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, og § 11 A, stk. 3, anvendes en rente svarende til det forventede langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, som grundlag for beregning af den maksimale afkastforudsætning for fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger, henholdsvis den såkaldte amortisationsrente for ratepensioner i pengeinstitutter.

En pensionsordning med løbende udbetalinger skal efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser. Kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis pensionsinstitutts beregningsgrundlag på det tidspunkt, hvor udbetalingen starter, forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan pensionsinstituttet maksimalt benytte en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, plus 1,5 procentpoint og korrigeret for pensionsafkastskat.

Reglen sikrer, at ydelsen ikke kan beregnes med udgangspunkt i en afkastforudsætning, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk afkast i udbetalingsperioden. Var der mulighed for at anvende en urealistisk høj afkastforudsætning, ville udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet. Og blev afkastforudsætningen sat ekstremt højt, ville det i grænsetilfælde kunne føre til, at størstedelen af alderspensionens værdi ville kunne blive udbetalt over ganske få år, mens den resterende lille del skulle fordeles over resten af perioden.

For så vidt angår ratepensioner i pengeinstitutter kan kontohaveren efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, før rateudbetalingen indledes, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Årsraten opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse som en annui-

tet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat maksimal amortisationsrente. Den maksimale amortisationsrente beregnes på samme måde som den maksimale beregningsrente for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Samfundsforudsætningerne for 2019 er - som en del af et nyt tiltag fra pensionsbranchens side om at sikre pensionskunderne mere gennemsigtighed og gøre det nemmere for dem at sammenligne selskaberne - fastsat af et uafhængigt og sagkyndigt råd nedsat af Forsikring & Pension og Finans Danmark. De gamle forudsætninger var fastsat direkte af Forsikring & Pension og Finans Danmark.

Den nye langsigtede klasse ”obligationer” har et lidt andet indhold end den gamle klasse ”obligationer og pantebreve”. Forskellen består i, at den gamle obligationsklasse har været opfattet som en bred obligationsklasse indeholdende ikke alene stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets) - som er de obligationstyper, som den største del af pensionsopsparingen er placeret i - men også mere risikofyldte obligationer som high-yield obligationer og emerging markets-statsobligationer.

Det sagkyndige råd, som har fastsat de nuværende samfundsforudsætninger, har valgt at definere den langsigtede obligationsklasse mere snævert som stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets).

Den gamle langsigtede obligationsklasse var således en bredere og dermed lidt mere risikofyldt obligationsklasse end den nye langsigtede obligationsklasse.

2.3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, og § 11 A, stk. 3, således at ved fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger, henholdsvis ved beregning af amortisationsrenten for ratepensioner i pengeinstitutter tages udgangspunkt i den nye måde at opstille samfundsforudsætninger på. Det foreslås således, at der tages udgangspunkt i renten svarende til det langsigtede afkast af obligationer, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger fastsat af det sagkyndige råd. Renten er i de seneste samfundsforudsætninger fastsat til 3,5 procent.

Det foreslås endvidere at forhøje det faste procenttillæg i beregningsreglen i pensionsbeskatningsloven fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint, idet der derved tages højde for, at det hidtidige langsigtede afkast af obligationer og pantebreve har udgjort 4 procent. Det skal ses i lyset af, at den gamle langsigtede obligationsklasse var en bredere og lidt mere risikofyldt obligationsklasse end den nye langsigtede obligationsklasse. Med forhøjelsen af det faste procenttillæg i beregningsreglen i pensionsbeskatningsloven fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint sker der ingen ændringer i den aktuelle amortisationsrente eller maksimale afkastforudsætning, som pt. udgør 4,6585 pct.

2.3.3. Efterladtes overførsel af pensionsordninger

2.3.3.1. Gældende ret

Hel eller delvis overførsel af en pensionsordning til en anden pensionsordning anses skattemæssigt ikke som udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning, når overførslen sker til enten en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person, eller til en ægtefælle efter udlodning af pensionsordningen til denne i forbindelse med skilsmisse m.v., i hvilken forbindelse ægtefællen i

større eller mindre udstrækning vil kunne disponere over den udloddede del af pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41.

At overførslen skattemæssigt ikke behandles som en udbetaling indebærer, at det beløb, der overføres fra en pensionsordning, ikke er en udbetaling i utide, der skal betales enten indkomstskat eller afgift af. At overførslen skattemæssigt ikke behandles som en indbetaling indebærer, at det beløb, der overføres til en anden pensionsordning, ikke anses som en fradragsberettiget indbetaling.

Muligheden for flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 gælder ikke efterladte, som modtager pensionsudbetalinger som begunstigede. Sådanne efterladte opnår alene en betinget ret, nemlig retten til at modtage udbetalinger fra pensionsordningen, når ejeren af ordningen er afgået ved døden. Den efterladte (herunder en begunstiget ægtefælle, bortset fra en ægtefælle, der har fået pensionsordningen udloddet ved skilsmisse m.v.), bliver dermed ikke ejer af pensionsordningen og er derfor ikke omfattet af den personkreds, der uden skattemæssige konsekvenser kan flytte en pensionsordning, hverken til et andet pensionsinstitut eller internt i pensionsinstituttet, fra eksempelvis en ratepension til en livrente.

2.3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 41, således at også efterladte vil kunne foretage overførsel af en ratepension, som de modtager udbetalinger fra som følge af ejerens død, til en ratepension i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det foreslås desuden, at efterladte vil kunne foretage overførsel af en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er under udbetaling, til en pensionsordning med løbende udbetalinger af samme type i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning.

2.3.4. Præcisering af prioriteringsregel for indbetalinger til aldersopsparring

2.3.4.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, kan personer, der har mere end 5 år til folkepensionsalderen, indbetale 5.200 kr. på aldersopsparring (2019-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan der indbetales op til 48.000 kr. (2019-niveau).

En pensionsopsparer kan have både privat aldersopsparring og arbejdsgiveradministreret aldersopsparring. Det samlede beløb, der årligt kan indbetales på de forskellige ordninger, kan dog ikke overstige de nævnte beløbsgrænser. Ved opgørelsen af, om beløbsgrænserne er overholdt, går indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparring forud for indbetalinger til private aldersopsparring. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., men prioriteringsreglen hviler i øvrigt på det almindelige princip, der tidligere også gjaldt loftet for indbetalinger til kapitalpension og stadig gælder loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2.

I forbindelse med indførelsen af en aldersbetinget, forhøjet indbetalingsgrænse for indbetaling til aldersopsparring, jf. lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., imidlertid ikke konsekvensændret, således at den i sin nuværende formulering umiddelbart alene opstiller en prioriteringsregel knyttet til indbetalinger omfattet af loftet på 5.200 kr.

2.3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., således at det tydeligt fremgår, at prioriteringsreglen både gælder indbetalinger omfattet af loftet på 5.200 kr. og indbetalinger omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr.

2.4. Justering af reglerne om skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter

2.4.1. Pensionsafkastbeskatning af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital

2.4.1.1. Gældende ret

Pensionskasser og livsforsikringsselskaber beskattes grundlæggende forskelligt. Pensionskasser, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber m.v. beskattes efter ét sæt regler i pensionsafkastbeskatningsloven, mens livsforsikringsselskaber beskattes efter et andet sæt regler i pensionsafkastbeskatningsloven. Herudover beskattes livsforsikringsselskaber også efter reglerne i selskabsskatteoven.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 beskattes pensionskasser m.v. af indkomstårets formueafkast med fradrag for hensættelser til de forsikrede m.v. Forenklet beskrevet betaler pensionskasser m.v. skat af den del af formueafkastet, der ikke tilskrives pensionsopsparerne, mens pensionsopsparerne betaler skat af den del af indkomstårets formueafkast, der tilskrives deres depoter, jf. pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 beskattes livsforsikringsselskaber af forskellen mellem de ufordelte midler ved indkomstårets udgang og de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget for livsforsikringsselskaberne opgøres således ikke som for pensionskasserne m.v. direkte på baggrund af indkomstårets formueafkast, men derimod på baggrund af indkomstårets ændring i visse regnskabsmæssige passivposter. Livsforsikringsselskaberne har ligesom pensionskasserne m.v. fradrag for de beløb, der tilskrives pensionsopsparernes depoter, og som beskattes hos pensionsopsparerne.

I modsætning til pensionskasser m.v. beskattes livsforsikringsselskaber også efter selskabsskatteoven. Efter selskabsskatteovens § 13, stk. 3, har livsforsikringsselskaber fradrag for den betalte pensionsafkastskat og for forsikringsmæssige hensættelser og særlige bonushensættelser. Forenklet beskrevet betaler livsforsikringsselskaber herved kun selskabsskat af den del af indkomstårets formueafkast, der kan henføres til egenkapitalen.

Hvis to livsforsikringsselskaber eller to pensionskasser m.v. foretager en skattefri fusion efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, ændres der ikke på, hvad der indgår i beskatningsgrundlaget, da begge institutter har samme beskatningsform før og efter fusionen. Det er derimod ikke tilfældet ved en skattefri fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab med livsforsikringsselskabet som det fortsættende selskab.

Efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst ville den egenkapital, som et livsforsikringsselskab modtager fra en pensionskasse m.v. uden at yde vederlag, indgå i den selskabsskattepligtige indkomst som et selskabsskattepligtigt tilskud. Der er imidlertid indført en særlig bestemmelse i selskabsskatteovens § 13 H, stk. 1, der medfører, at en pensionskasse m.v. kan overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringsselskabet, uden at livsforsikringsselskabet selskabsbeskattes af den modtagne egenkapital.

For at undgå at den overdragede egenkapital kan udloddes skattefrit til ejerne eller danne grundlag for skattefradrag, f.eks. ved hensættelse til de forsikrede, indeholder selskabsskattelovens § 13, stk. 3, en genbeskatningsregel, som skal sikre, at den overdragede egenkapital ikke efterfølgende direkte eller indirekte medvirker til at skabe skattemæssige fradrag, og at der sker beskatning, hvis egenkapitalen efterfølgende udloddes til ejerne. Reglen indebærer, at efterfølgende nedgang i den egenkapital, som fremgik af det modtagende selskabs åbningsbalance ved fusionen, skal medregnes ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst i livsforsikringsselskabet.

De gældende regler indebærer - ved en skattefri fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab med sidstnævnte som det fortsættende selskab - at pensionskassens m.v. egenkapital, som er opbygget i pensionskassen m.v. af pensionsafkastbeskattede midler, pensionsafkastbeskattes igen ved overførsel af den overdragede egenkapital til de ufordelte midler eller kunderne. Hvis pensionskassen m.v. og livsforsikringsselskabet ikke havde fusioneret, ville sådanne overførsler ikke have udløst pensionsafkastbeskatning igen. Dette skyldes dels, at overførsler fra egenkapitalen til de ufordelte midler ikke ville have medført en ændring i beskatningsgrundlaget for pensionskassen, dels at overførsler fra egenkapitalen til pensionsopsparerne ville have udløst et tilsvarende fradrag i beskatningsgrundlaget for pensionskassen. Livsforsikringsselskaber pensionsafkastbeskattes derimod som nævnt af indkomstårets ændringer i de ufordelte midler. Overførsler fra egenkapitalen til de ufordelte midler i et livsforsikringsselskab vil derfor medføre et tilsvarende højere beskatningsgrundlag, ligesom overførsler fra egenkapitalen til pensionsopsparerne ikke vil påvirke livsforsikringsselskabets beskatningsgrundlag og derfor ikke, ligesom for pensionskassen, vil medføre et fradrag.

2.4.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne, således at den egenkapital - eventuelt reguleret i åbningsbalancen, jf. det foreslåede § 18, stk. 2, 2. pkt. i pensionsafkastbeskatningsloven - som et livsforsikringsselskab modtager i forbindelse med en fusion med en pensionskasse m.v., ikke længere skal være fritaget for selskabsbeskatning. Dette vil indebære, at den overdragne egenkapital beskattes hos det modtagende livsforsikringsselskab i fusionsåret som et skattepligtigt tilskud, hvis der ikke betales vederlag herfor. Som modstykke til denne beskatning ved fusionen foreslås det, at efterfølgende års nedgang i egenkapitalen i forhold til åbningsbalancen ikke skal være selskabsskattepligtig.

Det foreslås således fremadrettet at den overførte egenkapital selskabsbeskattes endeligt allerede i fusionsåret, og at forbruget af den overførte egenkapital ikke i efterfølgende år udløser genbeskatning, jf. det foreslåede stk. 5 i selskabsskattelovens § 13 H. De foreslåede regler om fradrag i pensionsafkastskatten og selskabsbeskatning af egenkapitalen foreslås kun at gælde for fusioner, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere. For fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

I tilknytning til beskatningen af den overdragne egenkapital foreslås det i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6, at livsforsikringsselskabet får et fradrag i beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten i fusionsåret for den del af den overførte egenkapital, som livsforsikringsselskabet skal medregne i den skattepligtige indkomst, og som pensionskassen m.v. før fusionen er blevet beskattet af efter pensionsafkastbeskatningslovens regler.

Forslaget om selskabsbeskatning af egenkapitalen kombineret med et fradrag i pensionsafkastskatten er en forenkling i forhold til de gældende regler og medfører, at en pensionskasse m.v. og et livsforsikringselskab, der fusionerer skattefrit efter pensionsafkastbeskatningsloven, kan undgå dobbeltbeskatning af den overførte egenkapital.

Forslaget skal herudover ses i sammenhæng med den foreslåede udvidelse af adgangen til skattefri fusion efter pensionsafkastbeskatningsloven mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringselskab i det tilfælde, hvor den overførte egenkapital fra pensionskassen helt eller delvist overføres til de ufordelte midler i fusionsåret og det modtagende livsforsikringselskab foretager en tilsvarende regulering af åbningsbalancen, jf. det foreslåede stk. 2, 2. pkt. i pensionsafkastbeskatningslovens § 18. Tilsammen vil forslagene give øget fleksibilitet i forbindelse med skattefri fusion af pensionsinstitutter, der med adgangen til regulering af åbningsbalancen vil få mulighed for at nedjustere den egenkapital, der efter forslaget danner grundlag for den foreslåede selskabsbeskatning og fradragsretten efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Den foreslåede selskabsbeskatning af den modtagne og eventuelt regulerede vederlagsfrie egenkapital skal ses i sammenhæng med, at den overførte egenkapital med forslaget om fradrag efter pensionsafkastbeskatningsloven er optjent pensionsafkastskattefrit, og at efterfølgende overførsel til pensionsopsparerne udløser fradrag i livsforsikringselskabets selskabsskattepligtige indkomst og en endelig pensionsafkastbeskatning af pensionsopsparerne.

Fradraget i pensionsafkastskatten foreslås begrænset, så det svarer til den del af pensionskassens (evt. regulerede) egenkapital, der tidligere enten er blevet pensionsafkastbeskattet eller fritaget for pensionsafkastbeskatning. For den tekniske udformning af fradraget henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 7.

Reglen i selskabsskatteoven om skattefri overførsel af pensionskassens egenkapital til livsforsikringselskabet og den modsvarende genbeskatning i takt med forbrug af den skattefrit overførte egenkapital, jf. den gældende udformning af selskabsskatteovens § 13 H, vil efter forslaget fortsat bestå for fusioner foretaget til og med den 31. december 2019. Derved ændres der ikke i de regler, der er gældende for pensionskasser og selskaber, som har gennemført fusioner med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.

2.4.2. Omdannelse af egenkapital til særlige bonushensættelser i forbindelse med fusion

2.4.2.1. Gældende ret

Som udgangspunkt skal aktiver og passiver, der overdrages fra en ophørende pensionskasse m.v. til et livsforsikringselskab, anses for afstået til handelsværdien ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningsgrundlaget i den overdragende pensionskasse i det sidste indkomstår, hvor pensionskassen er en selvstændig pensionsafkastskattepligtig institution. Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6, 1. pkt., jf. stk. 2, kan det modtagende livsforsikringselskab dog succedere i værdier, der indgår i opgørelsen af pensionsafkastbeskatningsgrundlaget for livsforsikringselskabet som fortsættende institution, hvis nærmere betingelser er opfyldt. Succession efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, indebærer, at de overdragede aktiver og passiver ikke afståelsesbeskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Reglerne for pensionsafkastmæssig succession gælder, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, bl.a. overdragelse af en pensionsafkastskattepligtig institutions aktiver og passiver som helhed til en anden pensionsafkastskattepligtig institution, fusion af to eller flere pensionsafkastskattepligtige institutioner til en ny pensionsafkastskattepligtig institution og spaltning af en pensionsafkastskattepligtig institution til to eller flere selvstændige pensionsafkastskattepligtige institutioner. Efter Skatterådets praksis gælder disse regler også omdannelse af en pensionsafkastskattepligtig institution, som medfører ændret grundlag for pensionsafkastbeskatning.

Der gælder en række betingelser for, at overdragelsen kan ske med skattefri succession. Det kræves bl.a. i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, bl.a., at datoen for den åbningsstatus, der udarbejdes for den modtagende institution i forbindelse med overdragelsen, i skattemæssig henseende anses for overdragelsesdatoen, som desuden skal være sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Denne betingelse indebærer, at åbningsbalancen i fusionsåret i den fortsættende institution skal svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerende institutioner i indkomståret forud for fusionsåret. Efter gældende regler er det derfor ikke tilladt at foretage en regulering af åbningsbalancen i forbindelse med fusionen.

Efter gældende regler kan det være uhensigtsmæssigt at omdanne hele egenkapitalen til særlige bonushensættelser i forbindelse med en fusion. Det skyldes, at selv om fusionsparterne træffer beslutning om omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i indkomståret før fusionen, er beslutningen betinget af, at fusionen godkendes på generalforsamlingen i fusionsåret. Omdannelsen vil dermed først kunne tillægges skattemæssig virkning fra fusionsåret. En sådan omdannelse af egenkapitalen ville blive pensionsafkastbeskattet i et livsforsikringselskab. En overførsel af egenkapital til ufordelte midler i en pensionskasse pensionsafkastbeskattes ikke, men en sådan ubetinget beslutning kan være uhensigtsmæssig at træffe i indkomståret forud for fusionsåret, hvor der endnu ikke er sikkerhed om fusionens gennemførelse. Det kan således være uhensigtsmæssigt for pensionskassen at leve videre med noget mindre eller helt uden egenkapital, i tilfælde af at fusionen ikke gennemføres.

2.4.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, som skal muliggøre en regulering af åbningsbalancen i det fortsættende livsforsikringselskab i forbindelse med en fusion med en pensionskasse m.v., således at egenkapital kan omdannes til særlige bonushensættelser i forbindelse med fusionen, hvis der mellem fusionsparterne i indkomståret forud for fusionsåret er indgået en aftale om hel eller delvis omdannelse af pensionskassens egenkapital til ufordelte midler, og omdannelsen kun er betinget af, at fusionen godkendes på generalforsamlingen i fusionsåret - og i øvrigt godkendes af Finanstilsynet.

En adgang til regulering af åbningsbalancen vil udgøre en fravigelse af det hidtidige, ubetingede krav om, at åbningsbalancen i den fortsættende institution skal svare til sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerende institutioner i det forudgående indkomstår.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med det foreslåede fradrag i pensionsafkastskatten, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6, og den foreslåede selskabsbeskatning af den overførte - eventuelt regulerede - egenkapital i fusionsåret i det fortsættende livsforsikringselskab, jf. det foreslåede i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4 og 5.

Samspillet betyder, at livsforsikringselskabet allerede i fusionsåret efter det foreslåede vil få gjort op med pensionsafkastsbeskatningen og selskabsbeskatningen af den modtagne egenkapital ved at lade den selskabsbeskatte mod at opnå et fradrag i pensionsafkastskatten. Det foreslås at ændre selskabsskattelovens § 13 H, således at livsforsikringselskabet ikke løbende særskilt skal monitorere bevægelser i den modtagne egenkapital, idet det foreslås for fremtidige fusioner, at nedgang i egenkapitalen ikke længere skal genbeskattes over tid, jf. det foreslåede stk. 5 i selskabsskattelovens § 13 H. Dette vil udgøre en forenkling i forhold til de gældende regler. Samtidig foreslås det i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., at tillade en regulering af åbningsbalancen i det modtagende livsforsikringselskab, ved at pensionsinstituttet skal kunne omdanne hele eller dele af den overførte egenkapital til særlige bonushensættelser i forbindelse med fusionen og dermed kunne undgå den umiddelbare selskabsbeskatning af egenkapital på fusionstidspunktet, jf. den foreslåede refleksvirkning i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4, 1. pkt.

Denne valgfrihed vil understøtte, at forretningsmæssige årsager afgør, i hvilket omfang egenkapital i den ophørende pensionskasse m.v. eventuelt helt eller delvist omdannes til ufordelte midler, herunder ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, i forbindelse med en fusion med et fortsættende livsforsikringselskab. Muligheden for regulering er således et alternativ til, at pensionsinstituttet selskabsbeskattes af den tilførte egenkapital i fusionsåret og opnår fradrag i pensionsafkastskatten for den del af egenkapitalen, som tidligere er blevet pensionsafkastbeskattet - eller har været positivt fritaget herfor. Det øger pensionsinstitutternes fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer.

2.4.3. Lempelse af kravet om, at skattefri overdragelse og fusion skal ske pr. 1. januar

2.4.3.1. Gældende ret

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, er det en betingelse for at anvende reglerne om skattefri omstrukturering, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Regnskabsåret for pensionskasser m.v. og livsforsikringselskaber er kalenderåret. Skattefri omstruktureringer efter pensionsafkastbeskatningsloven skal derfor ske den 1. januar.

I de fleste omstruktureringssituationer mellem pensionsinstitutter giver dette krav ikke anledning til problemer, enten fordi der er tale om omstrukturering mellem pensionskasser m.v., der udelukkende er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, eller fordi overdragelsen også kan ske med skattemæssig virkning den 1. januar efter selskabsskattelovens regler.

I to situationer er det imidlertid ikke muligt efter selskabsskattelovens regler at lave omstruktureringen med skattemæssig virkning den 1. januar. Det drejer sig dels om omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, dels om fusion mellem livsforsikringselskaber, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 2, når der sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse i forbindelse med fusionen, jf. selskabsskattelovens § 31 C, og der efter selskabsskattelovens § 31, stk. 5, skal laves delårsopgørelse for et selskab, som deltager i fusionen.

I den første situation, hvor der sker en omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringselskab, indebærer omdannelsen, at det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab går fra udelukkende at være skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningslovens regler til både at være skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven.

Et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab kan omdanne sig til et livsforsikringssselskab ved at få vedtaget de fornødne vedtægtsændringer på generalforsamlingen, forudsat at Finanstilsynet efterfølgende godkender omdannelsen.

Reglerne om skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse, når en skattepligtig institution overdrager sine aktiver og passiver som helhed til en anden skattepligtig institution. Bestemmelsen omfatter også den situation, hvor en skattepligtig institution omdanner sig til en anden skattepligtig institution.

Et livsforsikringssselskab er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningslovens regler for livsforsikringssselskaber, når det er skattepligtigt efter selskabsskatteloven. Efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1, får overgangen til selskabsskattepligt virkning for selskabet på tidspunktet for påbegyndelsen af den virksomhed, der begrunder skattepligten eller tidspunktet for påbegyndelse af aktiviteter, der ikke er skattefritaget, dvs. på generalforsamlingstidspunktet.

Bestemmelsen kræver derfor indirekte også, at livsforsikringssselskabet bliver selskabsskattepligtigt på skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Dette medfører, at vedtægterne skal ændres på en generalforsamling den 31. december, hvis omdannelsen skal ske efter pensionsafkastbeskatningslovens regler for skattefri omstrukturering.

Den anden situation, hvor det ikke er muligt at foretage en omstrukturering med skattemæssig virkning den 1. januar er, når der ved fusion sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, og der for det eller de omfattede selskaber efter selskabsskattelovens § 31 C skal laves delårsopgørelse. I de tilfælde følger det af fusionsskattelovens § 5, stk. 3, og af selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt., at det eller de selskaber, hvor det er tilfældet, skal anvende tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen som skattemæssig fusionsdato, dvs. generalforsamlingsdatoen. Reglen sikrer, at der ikke flyttes indkomst, der vedrører perioden forud for koncernforbindelsen, ind i koncernen, ligesom den sikrer mod at indkomst vedrørende en periode, hvor der er koncernforbindelse, flyttes ud af koncernen.

Betingelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, om, at reglerne om skattefri omstrukturering kun finder anvendelse, når overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar, medfører derfor også i disse tilfælde, at fusionen m.v. skal vedtages på en generalforsamling den 31. december.

2.4.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det fortsat skal være muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18 ved omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringssselskab, selvom overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar.

Tilsvarende foreslås det, at det også bliver muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, selvom overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar, ved fusion mellem livsforsikringssselskaber, når der sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, og der for det eller de omfattede selskaber efter selskabsskattelovens § 31 C skal laves delårsopgørelse, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5.

Formålet med ændringerne er at undgå, at det i disse situationer er nødvendigt at holde generalforsamling den 31. december for at kunne anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler om skattefri omstrukturering.

2.4.4. Afskaffelse af obligatorisk skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven ved skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven

2.4.4.1. Gældende ret

For fusioner, spaltninger eller overdragelser, hvor både den overdragende og den modtagende institution er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven (livsforsikringsselskaber), er det et krav efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, at der kun kan ske skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis der samtidig sker skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

Det indebærer, at et livsforsikringsselskab ikke længere kan fremføre selskabsskattemæssige under-skud, hvis det ønsker at succedere i uudnyttet negativ skat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Reglen indebærer desuden, at overdragelsen skal gennemføres som skattepligtig overdragelse både i selskabsskattemæssig og pensionsafkastskattemæssig henseende, hvis omstrukturen ikke kan foretages skattefrit efter fusionsskatteloven.

2.4.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5 og dermed kravet om, at der samtidig med skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

De gældende regler indebærer, at det for visse pensionsinstitutter kan være u hensigtsmæssigt at omstrukturere, selv om det anses forretningsmæssigt fornuftigt. Den foreslåede ophævelse vil bidrage til øget fleksibilitet for pensionsinstitutter i forbindelse med omstruktureringer.

Inden omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010 var der fradrag for den selskabsskattepligtige indkomst ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningsgrundlaget. Kombineret med den dagældende realisationssaldo på obligationsgevinster, som skulle straksbeskattes ved ophørsbeskatning, var der behov for at forhindre, at der kunne spekuleres i at vælge skattepligtig fusion i relation til selskabsbeskatningen og skattefri fusion i relation til pensionsafkastbeskatningen.

Efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010 opgøres pensionsafkastbeskatningsgrundlaget i et livsforsikringsselskab uafhængigt af den skattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven. Der er ikke længere det samme værnsbehov, når beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven og den selskabsskattepligtige indkomst ikke længere er gensidigt forbundne.

Der vurderes derfor ikke at være tungtvejende argumenter for at fastholde kravet om, at omstruktureringerne skal foretages skattefrit eller skattepligtigt både i relation til pensionsafkastbeskatningsregler og i relation til selskabsskatte regler, når det i øvrigt sammenholdes med, at ophævelsen vil smidiggøre pensionsinstitutternes manøvre muligheder i omstrukturingsprocessen.

2.4.5. Ændringer af regler om udbetaling af uudnyttet negativ skat

2.4.5.1. Gældende ret

Hvis pensionsinstituttets skattepligtige del af beskatningsgrundlaget bliver negativ, skal der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, beregnes en negativ skat med den sats, der er angivet i

pensionsafkastbeskatningslovens § 2, dvs. 15,3 pct. Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, kan visse pensionsinstitutter få udbetalt den beregnede negative skat, der ikke er fradraget i de førstkommande fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet. Det omfatter således bl.a. pensionskasser, pensionsfonde, der er selskabsskattefritaget, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, administrationsboer og kommercielle livsforsikringsselskaber.

Udbetalingen af uudnyttet beregnet negativ pensionsafkastskat er dog begrænset efter nærmere regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3 henholdsvis stk. 4. Grænsen beregnes som summen af skatten betalt efter pensionsafkastbeskatningsloven i de forudgående indkomstår og skatten af nedgangen i den del af de ufordelte midler, der består af overskud på renteelementerne, i perioden fra overgang til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov fra og med indkomståret 2010 til udgangen af indkomståret. Grænsen beregnes på baggrund af den tidligere gældende skattesats for pensionsafkast.

2.4.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at livsforsikringsselskaber med lukkede bestande og administrationsboer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, også skal kunne få udbetalt beregnet negativ pensionsafkastskat, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, hvis det ikke har været muligt at fradrage det i de førstkommande fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet.

Det er dog ikke intentionen, at disse pensionsinstitutter skal stilles bedre end kommercielle livsforsikringsselskaber, og det foreslås derfor, at disse pensionsinstitutters udbetaling af uudnyttet negativ skat også begrænses efter samme regler, som gælder for kommercielle livsforsikringsselskaber, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 4. Det foreslås samtidig, at grænsen for udbetaling af uudnyttet beregnet negativ skat beregnes på baggrund af den til enhver tid gældende skattesats for pensionsafkast, idet procentsatsen i loftberegningen i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3, nr. 2 og stk. 4, nr. 2, ikke blev tilsvarende korrigeret, da skattesatsen for pensionsafkast blev forhøjet fra 15 pct. til 15,3 pct.

2.4.6. Indgangsværdi for fast ejendom ved skattefri omdannelse til livsforsikringsselskab

2.4.6.1. Gældende ret

Når en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omdannes til et kommercielt livsforsikringsselskab, overgår pensionsinstituttet fra at være fritaget for selskabsskat efter selskabsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 9 henholdsvis nr. 18, til at være selskabsskattepligtigt efter selskabsskatteovens § 1. Både før og efter er pensionsinstituttet pensionsafkastbeskattet, men omdannelsen indebærer, at pensionsinstituttets beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningsloven opgøres efter en anden metode, jf. pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7-8.

Når opgørelsesmetoden for beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven ændres, anses aktiver og passiver i relation til pensionsafkastskat som udgangspunkt for afstået til handelsværdien på overdragelsestidspunktet af den overdragende institution til den fortsættende institution, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6. Bestemmelsen indeholder dog visse muligheder for, at den fortsættende institution kan indtræde i den overdragende institutions pensionsafkastskattemæssige stilling for de værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution (succession).

Når et selskab overgår fra selskabsskattefrihed til at være selskabsskattepligtigt, er det nødvendigt at fastlægge værdien af selskabets aktiver og passiver på overgangstidspunktet (indgangsværdien) efter selskabsskatteoven.

For fast ejendom fastsættes indgangsværdien ved overgangen til selskabsskattepligt til den seneste offentlige ejendomsværdi, jf. selskabsskatteovens § 5 D, stk. 9.

Efter gældende regler afregnes der således pensionsafkastskat op til ejendommens handelsværdi frem til omdannelsen, men ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige ejendomsavance indgår ejendommens offentlige ejendomsværdi forud for omdannelsen som anskaffelsessum.

Når den offentlige ejendomsværdi og ejendommens handelsværdi ikke er ens, indebærer de gældende regler derfor en risiko for dobbeltbeskatning (hvis handelsværdien er større) og en risiko for dobbelt ikke-beskatning (hvis handelsværdien er mindre end den offentlige ejendomsværdi).

2.4.6.2. Lovforslaget

Det foreslås som selskabsskatteovens § 5 D, stk. 9, 3. pkt., at handelsværdien skal anvendes som indgangsværdien for fast ejendom i relation til selskabsskat ved omdannelse af en selskabsskattefri pensionskasse eller et selskabsskattefrit arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et selskabsskattepligtigt livsforsikringsselskab. Hermed kommer den værdi af ejendommen, som lægges til grund ved opgørelsen af selskabsskat af avancen, til at svare til den værdi, der allerede i dag anvendes ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningen.

Baggrunden herfor er, at pensionsinstituttet før omdannelsen til et livsforsikringsselskab allerede vil være blevet pensionsafkastbeskattet af værdireguleringen mellem den offentlige ejendomsværdi og ejendommens markedsværdi. Med forslaget vil den nuværende mulighed for dobbeltbeskatning og dobbelt ikke-beskatning kunne undgås.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om smidiggørelse af reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing indfører en generel afgiftsfri flytning af årets pensionsindbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing internt i det enkelte pensionsinstitut. Ved gældende regler kræver afgiftsfri flytning mellem private ordninger og mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og livrenter en godkendelse fra Skatteforvaltningen. Indførelse af en generel flytning skønnes ikke i nævneværdigt omfang at påvirke omfanget af flytninger og skønnes derfor heller ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Lovforslagets del om at forhøje procentsatsen i relation til loftberegningen ved udbetaling af negativ skat fra 15 pct. til den gældende pensionsafkastskattesats på 15,3 pct. skal ses i sammenhæng med, at procentsatsen i relation til loftberegningen ikke tilsvarende blev korrigeret da pensionsafkastskattesats blev forhøjet fra 15 pct. til 15,3 pct. i 2012. Forhøjelsen har derfor karakter af en konsekvensrettelse, som ikke blev foretaget ved tidligere lovændringer, og som vil forhindre et utilsigtet merprovenu.

Lovforslagets del om skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter indebærer en ophævelse af adgangen til skattefrit at modtage egenkapital mod efterfølgende genbeskatning i takt med forbruget af den modtagne egenkapital for fusioner mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab

med sidstnævnte som det fortsættende selskab. I stedet indføres for det fortsættende livsforsikrings-selskab i sådanne fusioner, som ikke er gennemført til og med den 31. december 2019, et fradrag i pensionsafkastskatten i fusionsåret svarende til den overførte og selskabsbeskattede egenkapital i forbindelse med fusionen. Med lovforslaget håndteres de u hensigtsmæssigheder, som i dag kan opstå ved fusioner mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikrings selskab med sidstnævnte som det fortsættende selskab, fordi pensionsafkastbeskatning af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital, som overdrages til livsforsikrings selskabet, vil kunne undgås.

Skatteministeriet er ikke bekendt med forestående fusioner, som vil kunne blive berørt af forslaget. Forslaget skønnes derfor ikke at have provenumæssige konsekvenser i de kommende år. I det omfang fremtidige fusioner også ville være gennemført under gældende regler, vil forslaget principielt kunne medføre et mindreprovenu, hvis størrelse der dog ikke er holdepunkter for at skønne over.

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 0,5 mio. kr. i 2020 som følge af mindre systemtilretninger.

Lovforslaget er i overensstemmelse med retningslinjerne for udarbejdelse af digitaliseringsklar lovgivning, idet muligheden for dataudveksling vedrørende diskvalificerende pensionsudbetalinger understøtter, at Skatteforvaltningens databehandling vil ske digitalt og under hensyntagen til de databeskyttelsesretlige regler.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om udvidelse af retten til flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparring betyder, at pensionsinstitutterne i mindre omgang end hidtil skal bede Skatteforvaltningen om godkendelse af flytning af årets indbetalinger.

Det vurderes, at de foreslåede ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven vil forbedre samspillet mellem regelsættene, idet de gældende regler i visse tilfælde kan indebære u hensigtsmæssige konsekvenser ved en omdannelse af pensionskasse til et livsforsikrings selskab. Derudover vil denne del af lovforslaget øge pensionsinstitutternes muligheder for fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer.

Skatteministeriet vurderer, at lovforslaget lever op til principperne for agil erhvervsrettet regulering, idet ministeriet har anlagt en helhedstænkende tilgang og efterlevet princippet om at sikre en brugervenlig digitalisering. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes derudover ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det skønnes, at dataudvekslingen vedrørende diskvalificerende pensionsudbetalinger vil gøre det lettere at undgå, at der foretages indbetalinger til den enkelte kundes aldersopsparring, hvis kunden tidligere har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og at undgå, at der ikke indbetales på aldersopsparring - men i stedet på ratepension eller livrente - selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. juli 2019 til den 22. august 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i Skattestyrelsen, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Moderniseringsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Ældresagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 0,5 mio. kr. i 2020 som følge af mindre systemtilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Pensionsinstitutternes muligheder for fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer forbedres og samtidig fjernes uhensigtsmæssigheder, der kan afholde pensionsinstitutter fra omstruktureringer.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Pensionsinstitutterne skal i mindre omfang end hidtil bede Skatteforvaltningen om godkendelse af flytning af årets indbetalinger.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Dataudvekslingen vedr. diskvalificerende pensionsudbetalinger vil gøre det lettere at undgå, at der foretages indbetalinger til den enkelte kundes aldersopsparing, hvis kunden tidligere har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og at undgå, at der ikke indbetales på aldersopsparing - men i stedet på ratepension eller livrente	Ingen

	- selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Nej	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som betingelse for, at en pensionsordning med løbende udbetalinger er omfattet af pensionsbeskatningslovens regler om fradragsret m.v., skal pensionsordningen gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1.

En pensionsordning med løbende udbetalinger, som udbetales af en pensionskasse eller et forsikringsselskab, kan ud over alderspension til pensionsopsparerens selv (livrente) bestå af invalidepension, ægtefælle- og samleverpension og børnepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

For så vidt angår børnepension er det efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, en betingelse, at udbetalingerne kun kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn m.v., og kun i det omfang, at udbetalingerne ikke kan løbe længere end barnets 24. år.

I praksis anses børnepension, der kommer til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens - dvs. forælders - invaliditet eller alderspensionering dog også som en pensionsordning med løbende udbetalinger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens fradrags- og beskatningsregler.

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, således at det tydeligt fremgår, at børnepension, der efter en kollektiv aftale kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens, dvs. forælders invaliditet eller alderspensionering, er omfattet af pensionsbeskatningslovens fradrags- og beskatningsregler.

Det bemærkes, at det vil bero på den kollektive aftale i den enkelte pensionskasse eller det enkelte forsikringsselskab, om sådan børnepension udbydes til pensionskassens medlemmer henholdsvis forsikringsselskabets kunder. Præciseringen af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, medfører således ikke, at den enkelte pensionskundes børn får ret til udbetaling af børnepension ved forælders invaliditet eller alderspensionering.

Til nr. 2

En pensionsordning med løbende udbetalinger skal efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser.

Kravet om lige store løbende ydelser er opfyldt, hvis pensionsinstituttets beregningsgrundlag på det tidspunkt, hvor udbetalingen starter, forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Ved beregningen af ydelserne kan pensionsinstituttet benytte en rente, der maksimalt må svare til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, som fremgår af de seneste samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, som pensionsbranchen har meddelt til Finanstilsynet, med tillæg af 1,5 procentpoint, beregnet efter skat med pensionsafkastskattesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt.

Det forventede langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, som fremgår af de seneste samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, som pensionsbranchen har meddelt til Finanstilsynet, anvendes desuden som grundlag for fastsættelsen af den maksimale såkaldte amortisationsrente.

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før udbetalingen af en rateopsparing indledes, således vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat maksimal amortisationsrente. Den maksimale amortisationsrente beregnes på samme måde som den maksimale beregningsrente for pensionsordninger med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, 2. pkt.

Fra og med samfundsforudsætningerne for 2019 har den langsigtede obligationsklasse, hvis forventede afkast anvendes som grundlag for maksimal afkastforudsætning og amortisationsrente i pensionsbeskatningsloven, fået et lidt andet indhold end den hidtidige langsigtede obligationsklasse ”obligationer og pantebreve”. Den hidtidige obligationsklasse ”obligationer og pantebreve” har været en bred obligationsklasse indeholdende både stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets) og mere risikofyldte obligationer som high-yield obligationer og emerging markets-statsobligationer. I samfundsforudsætningerne for 2019 er den langsigtede obligationsklasse defineret mere snævert som stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets).

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, således at der ved fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger tages udgangspunkt i den nye langsigtede obligationsklasse i samfundsforudsætningerne for pensionsfremskrivninger. Det foreslås således, at der tages udgangspunkt i renten svarende til det forventede langsigtede afkast af obligationer, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger fastsat af det sagkyndige råd. Det bemærkes, at denne rente i de seneste samfundsforudsætninger er fastsat til 3,5 procent.

Det foreslås endvidere at forhøje det faste procenttillæg i pensionsbeskatningslovens § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint, idet der derved tages højde for, at det hidtidige langsig-

tede afkast af obligationer og pantebreve har udgjort 4 procent. Det skal ses i lyset af, at den gamle langsigtede obligationsklasse som nævnt var en bredere og lidt mere risikofyldt obligationsklasse end den nye langsigtede obligationsklasse. Med forhøjelsen af det faste procenttillæg i beregningsreglen i pensionsbeskatningsloven fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint sker der ingen ændringer i den aktuelle maksimale afkastforudsætning, som pt. udgør 4,6585 pct.

Det foreslås tilsvarende at ændre pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, 2. pkt., således at den maksimale amortisationsrente, der kan anvendes ved beregningen af rater i en rateopsparing i pengeinstitutter, beregnes med udgangspunkt i renten svarende til det langsigtede afkast af obligationer, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger fastsat af det sagkyndige råd, og at procenttillægget forhøjes fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint. Der anvendes dermed samme grundlag for beregning af amortisationsrenten som for beregningen af den maksimale afkastforudsætning for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Det bemærkes, at pengeinstitutterne kan vælge at anvende en lavere amortisationsrente end den maksimale amortisationsrente, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3.

Til nr. 3

Personer, der har mere end 5 år til folkepensionsalderen, kan indbetale 5.200 kr. på aldersopsparing (2019-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan der indbetales op til 48.000 kr. (2019-niveau). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1.

Indbetalingsgrænserne gælder den enkelte pensionsopsparens samlede årlige indbetalinger til privat aldersopsparing og arbejdsgiveradministreret aldersopsparing. Det beløb, der årligt samlet kan indbetales på privat og arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, kan således ikke overstige de nævnte beløbsgrænser. Ved opgørelsen af, om beløbsgrænserne er overholdt, går indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger forud for indbetalinger til private aldersopsparinger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., men prioriteringsreglen hviler i øvrigt på et almindeligt princip, der tidligere også gjaldt loftet for indbetalinger til kapitalpension, og som også gælder loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2.

I forbindelse med indførelsen af en aldersbetinget, forhøjet indbetalingsgrænse for indbetaling til aldersopsparing, jf. lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., imidlertid ikke konsekvensændret, således at den i sin nuværende formulering umiddelbart alene opstiller en prioriterings-regel knyttet til indbetalinger omfattet af loftet på 5.200 kr. (2019).

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., således at det fremgår, at prioriteringsreglen både gælder indbetalinger omfattet af loftet på 5.200 kr. (2019) og indbetalinger omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr. (2019)

Til nr. 4

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger - såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger - betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr. (2019), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.200 kr. (2019-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der

sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, angiver dog en række undtagelser hertil. Forskellige typer af pensionsudbetalinger anses således ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, selv om de sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension, udbetaling, der sker til efterladte, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde og automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner).

I kollektive arbejdsmarkedspensioner forekommer det, at børnepension kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens - dvs. forælderens m.v. - invaliditet eller alderspensionering.

Det foreslås at indsætte et nr. 14 i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af børnepension generelt ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uanset om udbetalingen sker i forbindelse med forælderens død eller ej.

Det betyder, at en pensionsopsparer, hvis barn modtager børnepension som følge af pensionsopsparerens invaliditet - uanset udbetalingen af børnepension - fortsat vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr., uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb. Det bemærkes, at udbetaling af pension til pensionsopsparereren selv som følge af invaliditet m.v. ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1-3.

Undtagelsen vil derimod som hovedregel ikke være relevant for pensionsopsparereren i det tilfælde, hvor børnepensionen påbegyndes udbetalt i forbindelse med pensionsopsparerens alderspensionering, idet udbetalingen af pensionsydelse til pensionsopsparereren selv, jf. alderspensioneringen, vil blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger. Undtagelsen vil dog være relevant for en pensionsopsparer, som modtager pensionsudbetalinger fra en pensionsordning, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet, idet sådanne udbetalinger ikke anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 12.

Undtagelsen er heller ikke relevant for en modtager af børnepension, dvs. barnet, idet børnepension ikke kan udbetales længere end til barnets 24 år, og da det alene er pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor barnet når folkepensionsalderen, der anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Til nr. 5

Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum - i det følgende benævnt aldersopsparring - kan overføres helt eller delvist til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratforsikring eller rateopsparring, uden at overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt.

Omvendt kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparing helt eller delvist overføres til en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, ligeledes uden at overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt.

Det er for begge overførselssituationer en betingelse, at beløbet er overført senest den. 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Det er desuden en betingelse, at den pensionsordning beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra. Indbetalingerne kan altså ikke overføres til en pensionsordning, som pensionsoppareren allerede har oprettet, eller får oprettet, hos en anden pensionsudbyder.

Når betingelserne for overførsel er opfyldt, anses det overførte beløb som nævnt ikke for en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen, som beløbet overføres fra. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28 og 29. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der således en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparing, når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, både når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen, og når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

Ved overførslen bliver det overførte beløb anset for en indbetaling på den pensionsordning, beløbet er overført til. Indbetalingen på denne pensionsordning anses for at være sket på det tidspunkt, hvor beløbet blev indbetalt på den oprindelige pensionsordning. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 2. pkt., henholdsvis stk. 2, 2. pkt.

Indbetalinger, der er overført fra en aldersopsparing til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en ratepension, bliver derved omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. Det betyder, at indbetalingen ikke medregnes ved opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst. I det omfang overførslen sker til en ratepension, vil det overførte beløb indgå i opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 55.900 kr. (2019) er overskredet.

Omvendt er indbetalinger, der er overført fra en pensionsordning med løbende ydelser eller en ratepension til en aldersopsparing, ikke længere omfattet af bortseelsesretten i pensionsbeskatningslovens § 19. Det overførte beløb skal derfor medregnes ved opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor indbetalingen oprindeligt fandt sted, og det overførte beløb vil indgå i opgørelsen af, om det aldersbetingede loft for indbetaling til aldersopsparing på 48.000 kr. (2019) og det almindelige loft på 5.200 kr. (2019) er overskredet.

Det fremgår ikke klart af pensionsbeskatningslovens § 22 D eller af forarbejderne hertil, jf. betænkning over forslag nr. L 83 til lov om ændring af lov om Udbetaling Danmark (folketingsåret 2018/2019, 1. saml.), om det er det indbetalte beløb med eller uden afkast og påløbne omkostninger m.v. fra perioden fra indbetalingen til overførslen, der kan overføres efter § 22 D. På den ene side anføres i betænkningen, at pensionskunden skattemæssigt stilles, som om pensionsindbetalingen var foretaget direkte til den pensionsordning, som der efter § 22 D sker overførsel til, hvilket kan tolkes sådan, at også afkast m.v. skal overføres. På den anden side anføres i betænkningen, at i det omfang, der sker overførsel fra en aldersopsparing til en ratepension, vil det overførte beløb indgå i opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 55.900 kr. (2019) er overskredet, hvilket -

hvis overførsel skal ske inkl. afkast m.v. - netop vil betyde, at pensionskunden ikke skattemæssigt bliver stillet, som om pensionsindbetalingen var foretaget direkte til ratepensionen. Har der eksempelvis har været et positivt afkast af indbetalingen til aldersopsparing, vil der således ikke kunne indbetales så meget på ratepension i indkomståret, som hvis indbetalingen fra begyndelsen var sket til ratepension.

Det fremgår således ikke klart, om overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan eller skal ske inklusive afkast m.v. i perioden fra indbetaling til overførsel. I praksis er reglen i § 22 D dog blevet praktiseret sådan, at afkastet m.v. kan, men ikke skal, overføres. I en situation, hvor der er sket indbetaling til en nyoprettet aldersopsparing vil det typisk være mest hensigtsmæssigt, hvis der sker overførsel inkl. afkast m.v., idet aldersopsparingen dermed kan lukkes. Er der derimod sket indbetaling til en bestående aldersopsparing, vil det typisk være mest hensigtsmæssigt at foretage overførsel uden afkastet m.v., idet overførsel inkl. afkast m.v. vil betyde, at pensionsinstituttet skal lave en forholdsmæssig fordeling af afkastet m.v. på aldersopsparingen mellem på den ene side afkastet m.v. af indkomstårets indbetaling(er) og afkastet m.v. af værdien af aldersopsparingen før indkomstårets indbetaling(er).

Andre typer af overførsler end overførsler fra arbejdsgiveradministreret aldersopsparing til arbejdsgiveradministreret ratepension/pensionsordning med løbende udbetalinger og omvendt er ikke omfattet af muligheden for afgiftsfri flytning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing uden afgiftsmæssige konsekvenser kræver efter gældende ret således godkendelse fra Skatteforvaltningen, når der er tale om flytninger mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger, og generelt når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger.

Kravet om godkendelse fra Skatteforvaltningen dels af årets indbetalinger mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger ratepensioner, dels generelt, når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger, giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen.

Det foreslås derfor at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 22 D således, at reglen kommer til at hjemle en generel flyttere for pensionsindbetalinger internt i det enkelte pensionsinstitut. Udvidelsen vil betyde, at der ud over muligheden for flytning mellem arbejdsgiveradministreret aldersopsparing og arbejdsgiveradministreret ratepension/pensionsordning med løbende udbetalinger også bliver mulighed for at foretage afgiftsfri overførsler mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger og generelt mellem private pensionsordninger.

I § 22 D, stk. 1, foreslås en regel for overførsel mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 D, stk. 1, 1. pkt., at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende ydelser, ratepension, aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår kan overføres helt eller delvist til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension, aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Der skal

således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28-29. Det bemærkes, at den 19. januar er dagen før pensionsinstitutternes indberetningsfrist den 20. januar for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf i § 22 D, stk. 1, 2. pkt., at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Det betyder for det første, at en indbetaling til aldersopsparring, som flyttes til en ratepension eller livrente m.v., er bortseelsesberettiget efter pensionsbeskatningslovens § 19 på tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparringen, og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det andet betyder det, at bortseelsesretten for en indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparring, bortfalder, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopsparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v., og uanset at flytning først sker i perioden 1. januar til 20. januar i det følgende kalenderår.

For det tredje betyder det, at i det omfang, at der sker overførsel fra en livrente m.v. eller aldersopsparring til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten m.v. eller aldersopsparringen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 55.900 kr. (2019-niveau) er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller livrente m.v. til en aldersopsparring, vil der beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller livrenten m.v., indgå ved opgørelsen af, om lofterne for indbetaling til aldersopsparring på 5.200 kr. (2019-niveau) og 48.000 kr. (2019-niveau) er overskredet.

Det er fortsat en betingelse, at den pensionsordning beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra.

I § 22 D, stk. 2, foreslås en regel for overførsel mellem private pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 D, stk. 2, 1. pkt., at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension, aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum, inden den 20. januar i det følgende kalenderår kan overføres helt eller delvist til en anden privat pensionsordning med løbende ydelser, ratepension, aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28 og 29. Den 20. januar er pensionsinstitutternes indberetningsfrist for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf i § 22 D, stk. 2, 2. pkt., at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Det betyder for det første, at en indbetaling til aldersopsparing, som flyttes til en ratepension eller livrente m.v., er fradragsberettiget efter pensionsbeskatningslovens § 18 på tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen, uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det andet betyder det, at fradragsretten for en indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparing, bortfalder, idet indbetalingen i stedet medregnes til pensionsopsparens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v., og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det tredje betyder det, at i det omfang, der sker overførsel fra en livrente eller aldersopsparing til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten eller aldersopsparingen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 55.900 kr. (2019-niveau) er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller livrente m.v. til en aldersopsparing, vil der beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller livrenten m.v., indgå ved opgørelsen af, om lofterne for indbetaling til aldersopsparing på 5.200 kr. (2019-niveau) og 48.000 kr. (2019-niveau) er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller aldersopsparing til en livrente m.v., vil der beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller aldersopsparing, være omfattet af fradragsfordelingsreglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 3 og 5.

For overførsel mellem private pensionsordninger foreslås det – som tilfældet er for overførsel mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger efter den gældende § 22 D - at det er en betingelse, at den pensionsordning, beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra.

Ved siden af den gældende mulighed for afgiftsfrit at flytte indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger eller ratepensioner, og omvendt, vil det med nyaffattelsen af § 22 D således blive muligt afgiftsfrit uden krav om godkendelse at overføre kalenderårets indbetalinger

- fra en arbejdsgiveradministreret ratepension til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger til en arbejdsgiveradministreret ratepension,
- fra en privattegnede ratepension til en privattegnede aldersopsparing eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnede aldersopsparing ratepension til en privattegnede ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnede pensionsordning med løbende udbetalinger til en privattegnede aldersopsparing eller ratepension.

Med den foreslåede regel foreslås det derimod ikke at give mulighed for afgiftsfri overførsel mellem fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning til en privat pensionsordning eller omvendt.

Det bemærkes, at pensionsudbyderen efter gældende ret, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, vil skulle påse, at der i det pågældende pensionsinstitut ikke bliver indbetalt større beløb på aldersopsparing end grundbeløbene på 48.000 kr., henholdsvis 5.200 kr. (2018-niveau). Efter pensionsbe-

skatningslovens § 57 straffes pensionsinstituttet med bøde, hvis det undlader dette. Har pensionsinstituttet taget mod en indbetaling, der overstiger de respektive beløbsgrænser, vil bødestraf ikke kunne undgås ved efterfølgende at overføre det indbetalte beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Endelig foreslås det ved § 22 D, stk. 3, at præcisere, at det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet som nævnt i § 22 D, stk. 1, og stk. 2, med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførelstidspunktet.

Dermed vil det være op til det enkelte pensionsinstitut, om det beløb, der overføres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, foretages med eller uden afkast og omkostninger m.v. fra indbetalingstidspunktet til tidspunktet for overførelse. Overførelse inkl. afkast m.v. vil forudsætte, at pensionsinstituttet laver en forholdsmæssig fordeling af afkastet m.v. på aldersopsparringen mellem på den ene side afkastet m.v. af indkomstårets indbetaling(er) og på den anden side afkastet m.v. af værdien af aldersopsparringen før indkomstårets indbetaling(er).

Det bemærkes, at pensionsinstituttet, uanset om det foretager overførelse med eller uden afkast m.v., når det foretager indberetning til Skatteforvaltningen af pensionsindbetalinger i det forgangne år, altid skal indberette det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, jf. den foreslåede § 22 D, stk. 1, 2. pkt., og § 22 D, stk. 2, 2. pkt., hvorefter det foreslås, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførelsen, anses for sket med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

At den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførelsen, efter forslaget anses for sket med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, vil desuden betyde, at også selv om der sker overførelse inkl. afkast fra en aldersopsparring til en ratepension, vil det ikke være det overførte beløb, der indgår i opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 55.900 kr. (2019) er overskredet, men alene det beløb, der oprindeligt er indbetalt til aldersopsparringen.

Endelig bemærkes, at hvis der sker overførelse inkl. afkast, vil der skulle beregnes pensionsafkastskat på den modtagende ordning af det afkast, der følger med overførelsen.

Til nr. 6

Der er ikke i dag fastsat regler om, at et pensionsinstitut kan videregive cpr-numre på kunder til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer kunder, som har behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum.

Med lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev der indført en række ændringer af aldersopsparringen, så den målrettes den pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet.

Pensionsinstitutterne ønsker at medvirke til at udbrede ordningen, og ønsker i forlængelse af dette adgang til information om udbetalinger fra ratepension og livrente m.v. til deres kunder.

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger - såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger - betales der af indbe-

talinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr. (2019-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.200 kr. (2019-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparing pålægges afgift på 40 pct.

Sådanne udbetalinger spiller således en væsentlig rolle for muligheden for indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 48.000 kr. (2019-niveau). Med adgang til information om udbetalingerne vil pensionsudbyderne kunne yde en fyldestgørende rådgivning af kunder, som påtænker at indbetale til aldersopsparing sidst i arbejdslivet. Dermed kan det undgås, at der på uoplyst grundlag indbetales på aldersopsparing med afgift på 40 pct. til følge.

Der foreslås etableret en sådan informationsudvekslingsordning. Der foreslås således etableret en it-løsning, der vil gøre det muligt at identificere personer, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, dvs. skatte- eller afgiftspligtige pensionsudbetalinger, der er sket fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen.

Med den foreslåede § 25 B i pensionsbeskatningsloven foreslås det at give mulighed for, at Skatteforvaltningen og pensionsinstitutterne via en it-løsning kan udveksle oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Det foreslås i § 25 B, stk. 1, at det enkelte pensionsinstitut kan videregive cpr-numre på kunder, der har mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det forhøjede, aldersbetingede loft på 48.000 kr. (2019-niveau), til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer de kunder, der har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt.

Muligheden for at foretage indbetaling på op til 48.000 kr. gælder fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor den enkelte pensionskunde når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Den enkelte pensionsinstitut kan dermed ikke videregive cpr-numre til Skatteforvaltningen for yngre kunder, dvs. kunder der endnu ikke har opnået ret til indbetaling på op til 48.000 kr.

Det bemærkes, at muligheden for at videregive cpr-numre på kunder, der har mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det forhøjede, aldersbetingede loft på 48.000 kr. (2019-niveau), også gælder udenlandske pensionsinstitutter, som efter pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt af Skatteforvaltningen til at udbyde aldersopsparinger. Er der derimod tale om et udenlandsk pensionsinstitut, der ikke har en sådan godkendelse, vil instituttet ikke have kunder, der har mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparing i det pågældende institut, og vil dermed ikke modtage oplysninger fra Skatteforvaltningen om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. den foreslåede § 25 B, stk. 3, jf. nærmere nedenfor.

Pensionsinstitutterne vil efter databeskyttelsesforordningens artikel 14 skulle give oplysning til kunderne, når der sker videregivelse af deres cpr-numre til Skatteforvaltningen med henblik på Skatte-

forvaltningens identifikation af kunder, som har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning.

Det foreslås i § 25 B, stk. 2, at Skatteforvaltningen ud fra de indsendte cpr-numre identificerede kunder, som fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor kunden når folkepensionsalderen, har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning. De pågældende kunder vil kunne identificeres i skatteforvaltningens Centrale Pensionssystem (CPS).

Det foreslås i § 25 B, stk. 3, 1. pkt., at Skatteforvaltningen videregiver oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret, jf. stk. 2. Efter bestemmelsen er det kun det institut, der har fremsendt cpr-numrene til brug for identifikationen, der vil få en tilbagemelding om identifikationen på de konkrete kunder i pensionsinstituttet. Oplysningerne må således ikke videregives til andre pensionsinstitutter.

Det foreslås i § 25 B, stk. 3, 2. pkt., at Skatteforvaltningen ikke kan videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke diskvalificerende udbetalinger eller dispositioner der er tale om. Pensionsinstituttet vil således ikke få oplysning om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, hvornår udbetalingen eller dispositionen er sket, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Pensionsinstitutterne vil udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Det foreslås i § 25 B, stk. 4, pensionsinstitutterne ikke må anvende oplysninger fra udsøgningen til andre formål end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

På baggrund af oplysningerne vil pensionsinstituttet enten med kunden konkret kunne aftale, om der skal indbetales på aldersopsparing eller en fradragsberettiget pension (ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger), eller med udgangspunkt i det bestående pensionsaftalegrundlag kunne fordele pensionsindbetalingen mellem ratepension, livrente og aldersopsparing. Rådgivning skal forstås i bred forstand, idet pensionsinstitutterne som led i en passende rådgivning desuden vil kunne flytte eksempelvis indbetalinger på aldersopsparing til ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, herunder livrente, såfremt det fremgår af aftalegrundlaget for kundens engagement med pensionsinstituttet.

Med pensionsinstituttets adgang til oplysningerne om diskvalificerende pensionsudbetalinger sættes instituttet på en effektiv og forholdsvist simpel måde i stand til sammen med kunden - eller i øvrigt på kundens vegne med afsæt i aftalegrundlaget for pensionsordningen - at allokere kundens pensionsindbetalinger på de forskellige pensionstyper, dvs. aldersopsparing og ratepension/livrente.

Det fremgår af § 5 i bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører, at en forsikringsdistributør, herunder et pensionsinstitut, i sin handelspraksis over for forbrugeren skal udvise god erhvervsskik. Denne generalklausul medfører blandt andet, at pensionsinstitutterne er forpligtede til at rådgive deres kunder. En ordentlig rådgivning af kunder forudsætter, at rådgivningen baseres på et helhedskundesyn.

De oplysninger, som pensionsinstituttet efterfølgende modtager, f.eks. i den videre dialog med kunden, som måtte ske på baggrund af den målrettede rådgivning, er ikke omfattet af stk. 4. Disse oplysninger, som efterfølgende afgives af kunden selv, kan pensionsinstituttet således anvende til at rådgive kunden om de produkter, som pensionsinstituttet i øvrigt udbyder.

Udvekslingen af oplysninger efter § 25 B, stk. 1-4, skal efter forslaget kunne ske uden samtykke fra kunden med henblik på at kunne gennemføre udsøgningen.

Efter forslaget til § 25 B, stk. 5, skal det enkelte pensionsinstitut selv kunne bestemme, hvorvidt det ønsker at være tilmeldt udsøgningsadgangen, jf. stk. 1-4. Det er således frivilligt for det enkelte pensionsinstitut, om det ønsker at gøre brug af adgangen.

Såfremt nogle pensionsinstitutter ikke benytter sig af muligheden for at videregive cpr-numre, skal disse institutter på anden måde sikre, at de i overensstemmelse med god skik yder en ordentlig rådgivning til deres kunder.

Til nr. 7

Overførsel af en hel eller en del af en pensionsordning til en anden pensionsordning anses skattemæssigt ikke som udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning, når overførslen sker til enten en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person. Det samme gælder, hvis der er sket udlodning af pensionsordningen til en ægtefælle i forbindelse med skilsmisse m.v., i hvilken forbindelse ægtefællen i større eller mindre udstrækning vil kunne disponere over den udloddede del af pensionsordningen, herunder foretage flytninger til andre pensionsordninger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41.

Muligheden for flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 gælder imidlertid ikke efterladte, som modtager pensionsudbetalinger som begunstigede. Denne personkreds omfatter ægtefæller, fraskilte ægtefæller, livsarvinger, stedbørn, stedbørns livsarvinger samt en navngiven person, der har fælles bopæl med pensionsoppareren ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.

En efterladt, som modtager pensionsudbetaling som begunstiget, opnår alene en betinget ret, nemlig retten til at modtage udbetalinger fra pensionsordningen, når ejeren af ordningen er afgået ved døden. Den efterlevende bliver dermed ikke ejer af pensionsordningen og er derfor ikke omfattet af den personkreds, der uden skattemæssige konsekvenser kan flytte en pensionsordning, hverken til et andet pensionsinstitut eller internt i pensionsinstituttet, fra eksempelvis en ratepension til en livrente.

Det foreslås at indsætte to særlige flytteregler for ratepensioner, henholdsvis pensionsordninger med løbende udbetalinger i pensionsbeskatningslovens § 41, således at også efterladte vil kunne foretage overførsel af en pensionsordning, som de har opnået ret til at modtage udbetalinger fra som følge af ejerens død, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det bemærkes, at det vil være en forudsætning for en sådan flytning, at den er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker overførsel, eller at overførslen konkret aftales med dette pensionsinstitut. Muligheden for flytning uden skattemæssige konsekvenser giver således ikke den efterlevende ret til at flytte pensionsordning.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 1. pkt., at en ratepension, som er under udbetaling til en efterlevende, i sin helhed kan overføres til en nyoprettet ratepension i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det vil betyde, at det overførte beløb ikke anses som en afgiftspligtig udbetaling af den ratepension, der overføres, og at der ikke er fradragsret for den indbetaling, der sker som led i overførslen til den nyoprettede ratepension.

Flytning kan ske både af en rateforsikring i pensionsøjemed, dvs. en ratepension oprettet i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse, og af en rateopsparing i pensionsøjemed, dvs. en ratepension oprettet i et pengeinstitut, ligesom der kan flyttes både til en rateforsikring og en rateopsparing.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 2. pkt., at det gøres til en betingelse for flytningen, at sidste udbetaling fra den nyoprettede ordning i forbindelse med flytningen til den aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Udbetalingsperioden for den ratepension, der er under udbetaling, kan således ikke forkortes, blot ved at foretage flytning til et andet pensionsinstitut. Det svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 3. pkt., at de hidtidige udbetalings terminer og størrelse i den ratepension, der flyttes fra, fastholdes i den modtagende, nyoprettede ratepension frem til førstkommende kalenderårs begyndelse. Dermed skal det modtagende pensionsinstitut ikke beregne nye rater umiddelbart efter flytningen (men først fra og med det førstkommende kalenderår, jf. nedenfor). Det betyder samtidig, at den igangværende udbetaling af ratepensionen ikke kan sættes i bero eller udskydes, blot ved at foretage flytning til et andet pensionsinstitut. Også dette svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 4. pkt., at der beregnes nye rater på den nyoprettede ratepension med virkning fra begyndelsen af det førstkommende kalenderår efter flytningen. Dette svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 5. pkt., at de terminer for de enkelte rater, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, i den nyoprettede ordning alene kan ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Dette svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Endelig foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 6. pkt., at ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed, dvs. ved overførsel til en ratepension i et pengeinstitut, finder pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, skal pensionskunden før udbetaling af rateopsparing påbegyndes, vælge mellem to måder, hvorpå raterne beregnes. Enten beregnes et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Med den foreslåede henvisning til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, foreslås det, at når en efterlevende foretager overførsel til en rateopsparing, skal den pågældende, når der beregnes nye rater på den nyoprettede ratepension med virkning fra begyndelsen af det førstkommande kalenderår efter flytningen, vælge mellem disse to beregningsmetoder. Det bemærkes, at valget sker under forudsætning af, at pengeinstituttet stiller denne valgmulighed til rådighed. Den foreslåede regel om valg af udbetalingsmetode svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 12, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, som er under udbetaling til en efterlevende, i sin helhed kan overføres til en pensionsordning med løbende udbetalinger, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det vil betyde, at det overførte beløb ikke anses som en afgiftspligtig udbetaling af den pensionsordning, der overføres, og at der ikke er fradragret for den indbetaling, der sker som led i overførslen til den nyoprettede, modtagende pensionsordning.

Det foreslås, at overførslen alene kan ske til en pensionsordning af samme type som den pensionsordning, der overføres. Det vil eksempelvis sige, at en enkepension under udbetaling alene kan overføres til en nyoprettet enkepension i et andet pensionsinstitut, ligesom en børnepension under udbetaling alene kan overføres til en nyoprettet børnepension i et andet pensionsinstitut.

Det foreslås at være en betingelse for overførsel, at de hidtidige udbetalingers terminer umiddelbart fortsættes og fastholdes i den nyoprettede pensionsordning. Den igangværende udbetaling af en pensionsordning til en efterlevende, kan således ikke sættes i bero eller udskydes, blot ved at foretage flytning til et andet pensionsinstitut. Det bemærkes, at den efterlevende efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 10. pkt., med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse vil kunne ændre terminerne for de enkelte udbetalinger af pensionsordningen med løbende udbetalinger.

Ved beregningen af de skattepligtige løbende udbetalinger i den nyoprettede pensionsordning vil det nye pensionsinstitut kunne beregne og fastsætte udbetalingerne med udgangspunkt i pensionsinstituttets egne levetids- og afkastforudsætninger. Der er således ikke krav om, at instituttet skal anvende det afgivende pensionsinstituts forudsætninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, beregnes en negativ skat med den sats, der er angivet i § 2, hvis pensionsinstituttets skattepligtige del af beskatningsgrundlaget bliver negativ. Efter gældende regler kan pensionsinstitutter, der er skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, få udbetalt beregnet negativ skat efter stk. 1, der ikke er fradraget i de førstkommande fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet. Det omfatter således bl.a. pensions-

kasser, pensionsfonde, der er selskabsskattefritaget efter selskabsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 9, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, administrationsboer og livsforsikringsselskaber.

Det foreslås, at livsforsikringsselskaber med lukkede bestande, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 11 og administrationsboer, som er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12, indsættes i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, 1. pkt. Dette indebærer, at disse pensionsinstitutter også vil kunne få udbetalt beregnet negativ skat efter stk. 1, hvis det ikke har været muligt at fradrage det i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet.

Det foreslås som konsekvens af den foreslåede tilføjelse af livsforsikringsselskaber med lukkede bestande og administrationsboer, som er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, i udbetalingsreglen om uudnyttet negativ skat, at disse pensionsinstitutter også indsættes i reglen i § 17, stk. 6, hvorefter negativ skat kan opdeles i to konti for negativ skat - en almindelig konto for negativ skat og en særlig konto for negativ skat. På den særlige konto for negativ skat føres den del af den uudnyttede negative skat, der kan henføres til udlodning af omtegningsbonus som følge af omtegning af en gennemsnitsrenteordning til en ordning uden garanti, en ordning med 0 pct. garanti eller en ordning med en betinget garanti uden en tilknyttet ubetinget garanti over 0 pct. Den særlige konto for negativ skat forrentes årligt ved indkomstårets udgang. Den resterende del af den negative skat føres på den almindelige konto for negativ skat, der ikke forrentes.

Til nr. 2

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, beregnes en negativ skat med den sats, der er angivet i § 2, hvis pensionsinstituttets skattepligtige del af beskatningsgrundlaget bliver negativ. Efter gældende regler kan pensionsinstitutter, der er skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, få udbetalt beregnet negativ skat efter stk. 1, der ikke er fradraget i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2.

Efter gældende regler begrænses det beløb, som pensionsinstitutter henholdsvis selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, henholdsvis nr. 10, kan få udbetalt på baggrund af beregnet negativ skat, af en beregnet grænse, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3, henholdsvis stk. 4. Denne grænse er fastlagt som summen af skatten betalt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 henholdsvis § 8 i de forudgående indkomstår og skatten af nedgangen i den del af de ufordelte midler, der består af overskud på renteelementerne, i perioden fra overgang til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov fra og med indkomståret 2010 til udgangen af indkomståret. Reglen omfatter bl.a. pensionskasser, pensionsfonde, der er selskabsskattefritaget efter selskabsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 9, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, visse administrationsboer og livsforsikringsselskaber.

Ved lov nr. 1378 af 28. december 2011 blev procentsatsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 2 forhøjet til 15,3 pct. med virkning fra og med indkomståret 2012. Ændringen indebar en indirekte beskatning af en standardiseret sats for formueforvaltningsomkostninger udmøntet ved en forhøjelse af skattesatsen for pensionsafkast på 0,3 procentpoint af pensionsafkastskattegrundlaget. I samme

forbindelse, blev procentsatsen ikke tilsvarende korrigeret i relation til loftberegningen efter § 17, stk. 3, nr. 2, og stk. 4, nr. 2.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 2, at procentsatsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, *stk. 3, nr. 2*, og *stk. 4, nr. 2*, henviser til den gældende sats i pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Dette indebærer, at grænsen for udbetaling af beregnet negativ skat beregnes med den til enhver tid gældende procentsats i § 2.

Til nr. 3

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, beregnes en negativ skat med den sats, der er angivet i § 2, hvis pensionsinstituttets skattepligtige del af beskatningsgrundlaget bliver negativ. Efter gældende regler kan livsforsikringsselskaber med lukkede bestande og administrationsboer, som er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, ikke få udbetalt beregnet negativ skat, der ikke er fradraget i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2.

Forslagets § 2, nr. 3 er en konsekvensændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 17, *stk. 4, 1. pkt.*, idet det med lovforslagets § 2, nr. 1 foreslås at tilføje livsforsikringsselskaber med lukkede bestande og administrationsboer, som er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, hvorved disse selskaber får mulighed for at få udbetalt uudnyttet negativ skat. Det er dog ikke intentionen, at disse pensionsinstitutter skal stilles bedre end livsforsikringsselskaber, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 10. Derfor foreslås disse pensionsinstitutters udbetaling af uudnyttet negativ skat også begrænset af § 17, stk. 4, som fastlægger grænsen som summen af skatten betalt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 i de forudgående indkomstår og skatten af nedgangen i den del af de ufordelte midler, der består af overskud på renteelementerne, i perioden fra overgang til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov fra og med indkomståret 2010 til udgangen af indkomståret.

Til nr. 4

Som udgangspunkt skal aktiver og passiver, der overdrages fra en ophørende pensionskasse m.v. til et livsforsikringsselskab, anses for afstået til handelsværdien i den overdragende pensionskasse ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven i det sidste indkomstår, hvor pensionskassen er en selvstændig skattepligtig institution. Efter gældende regler kan livsforsikringsselskabet dog efter nærmere regler succedere i den overdragende institutions skattemæssige stilling for så vidt angår de værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution. Succession indebærer, at det overdragende pensionsinstitut ikke pensionsafkastbeskattes ved afståelsen af de overdragede aktiver og passiver.

Reglerne for pensionsafkastskattemæssig succession gælder overdragelse af en pensionsafkastskattepligtig institutions aktiver og passiver som helhed til en anden pensionsafkastskattepligtig institution, fusion af to eller flere pensionsafkastskattepligtige institutioner til en ny pensionsafkastskattepligtig institution, spaltning af en pensionsafkastskattepligtig institution til to eller flere selvstændige pensionsafkastskattepligtige institutioner, når en pensionsafkastskattepligtig institution overdrager en livsforsikringsbestand til en anden pensionsafkastskattepligtig institution efter § 204 i lov om finansiel virksomhed, og når et administrationsbo som omhandlet i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8 eller 12, viderefører administrationen af et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand eller en pensionskasses bestand af pensionstilsagn. Efter Skatterådets praksis omfatter

successionsreglerne også omdannelse af en pensionsafkastskattepligtig institution, som medfører ændret grundlag for pensionsafkastbeskatning.

Der gælder en række betingelser for, at overdragelsen kan ske med succession efter pensionsafkastbeskatningsloven. Den modtagende institution indtræder (succederer) i den overdragende institutions skattemæssige stilling, hvis den endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der påvirkes af successionen, er udformet under denne forudsætning. Det er endvidere en betingelse, at datoen for den åbningsstatus, der udarbejdes for den modtagende institution i forbindelse med overdragelsen, i skattemæssig henseende anses for overdragelsesdatoen, som desuden skal være sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Desuden skal den modtagende institution indsende en genpart af de dokumenter, der udarbejdet i forbindelse med overdragelsen, til Skatteforvaltningen samtidig med indsendelsen af den endelige opgørelse af pensionsafkastskatten for det første indkomstår, der berøres af successionen.

Efter gældende regler er det ikke muligt at regulere åbningsbalancen, hvor pensionskassens egenkapital i forbindelse med en fusion er blevet omdannet til ufordelte midler eller til individuelle depoter. Der gælder et krav om universalsuccession, hvorved forstås, at alle rettigheder og forpligtelser skal overgå uændret fra det ophørende pensionsinstitut til det fortsættende pensionsinstitut, hvis dette fortsættende pensionsinstitut skal succedere i det ophørende instituts skattemæssige stilling. Efter pensionsafkastbeskatningsloven skal åbningsbalancen for det fortsættende institut svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerede institutter i det forudgående år.

Efter gældende regler kan det være uhensigtsmæssigt at omdanne hele egenkapitalen til særlige bonushensættelser i forbindelse med en fusion. Det skyldes, at selv om fusionsparterne træffer beslutning om omdannelse til ufordelte midler i indkomståret før fusionen, er beslutningen betinget af, at fusionen godkendes på generalforsamlingen i fusionsåret. Omdannelsen vil dermed først kunne tillægges skattemæssig virkning fra fusionsåret, hvilket i et livsforsikringsselskab indebærer pensionsafkastbeskatning. En tilsvarende omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i en pensionskasse pensionsafkastbeskattes ikke. En sådan ubetinget beslutning kan dog være uhensigtsmæssig at træffe i indkomståret forud for fusionsåret, hvor der endnu ikke er sikkerhed om fusionens gennemførelse, idet pensionskassen da vil stå med lav eller helt uden egenkapital, i tilfælde af at fusionen ikke gennemføres.

Det foreslås i pensionsafkastningslovens § 18, stk. 2, som 2. pkt., at hvis der i forbindelse med en fusion mellem en overdragende institution, der er skattepligtig efter § 7, og en modtagende institution, der er skattepligtig efter § 8, helt eller delvist overføres egenkapital fra den overdragende institution til de ufordelte midler i forbindelse med fusionen, kan der foretages en tilsvarende regulering af den overførte egenkapital og de ufordelte midler i åbningsbalancen for den modtagende institution.

Forslaget indebærer, at der i forbindelse med en fusion af en tværgående pensionskasse m.v. og et selskabsskattepligtigt livsforsikringsselskab med sidstnævnte som det fortsættende selskab helt eller delvist kan opløses og overføres egenkapital fra den tværgående pensionskasse til de ufordelte midler, f.eks. særlige bonushensættelser. Det er en forudsætning, at overførslen til særlige bonushensættelser faktisk sker i forbindelse med fusionen. I givet fald kan der foretages en tilsvarende regulering af den overførte egenkapital og de ufordelte midler i åbningsbalancen for det fortsættende selskab.

En adgang til regulering af åbningsbalancen vil udgøre en fravigelse af det hidtidige, ubetingede krav om, at åbningsbalancen i det fortsættende institut skal svare til sammenlægning af ultimobalancen for de to fusionerende institutter i det forudgående indkomstår.

Formålet med forslaget er at øge pensionsinstitutternes muligheder for fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer. En mulighed for regulering af åbningsbalancen vil - i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 7 - understøtte, at pensionsinstitutterne i forbindelse omstruktureringer friere kan disponere over egenkapitalen i den ophørende pensionskasse m.v.

Til nr. 5

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, er det en betingelse for at anvende reglerne om skattefri omstrukturering, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Regnskabsåret for pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber er kalenderåret. Skattefri omstruktureringer efter pensionsafkastbeskatningsloven skal derfor ske den 1. januar.

I det foreslåede 3. pkt. foreslås det, at det fortsat skal være muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18 ved omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab, selvom overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Det er en betingelse for at fravige hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at overdragelsesdatoen følger tidspunktet for indtræden af selskabsskattepligt for den modtagende institution, jf. selskabsskatteovens § 5 D, stk. 1.

Tilsvarende foreslås det i det foreslåede 4. pkt., at det også bliver muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, selvom overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar, ved fusion mellem livsforsikringsselskaber, når der sker ophør eller etablering af koncernforbindelse, og der for det eller de omfattede selskaber efter selskabsskatteovens § 31 C skal laves delårsopgørelse. Det er en betingelse for at fravige hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at overdragelsesdatoen svarer til fusionsdatoen efter fusionsskatteovens § 5, stk. 3 eller selskabsskatteovens 8 A, stk. 2, 3. pkt.

Formålet med ændringerne er at undgå, at det i disse situationer er nødvendigt at holde generalforsamling den 31. december for at kunne anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler om skattefri omstrukturering.

I det foreslåede 5. pkt. foreslås det, at det er en betingelse for fravigelsen af hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at livsforsikringsselskabet indgiver en opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf for perioden fra den 1. januar i overdragelsesåret til og med den 31. december i overdragelsesåret.

Det foreslåede 6. pkt. foreslås det, at der ved omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab skal laves en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 for det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab på overdragelsesdatoen. Herudover følger det af bestemmelsen, at beskatningsgrundlaget efter § 8 i denne situation for livsforsikringsselskabet skal opgøres fra overdragelsesdatoen til den

31. december i indkomståret. Det betyder bl.a. at værdien af de ufordelte midler på overdragelsesdatoen for den overdragende institution anses for at være værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution efter § 8, og at rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives de tekniske hensættelser kun medregnes til beskatningsgrundlaget efter § 8 for denne del af indkomståret.

I det foreslåede 7. pkt. foreslås det, hvordan indkomsten efter pensionsafkastbeskatningsloven skal opgøres for det modtagende livsforsikringsselskab ved fusion, hvor der sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, og der for det eller de omfattede selskaber efter selskabsskattelovens § 31 C skal laves delårsopgørelse, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5. Efter bestemmelsen skal det modtagende livsforsikringsselskab opgøre et samlet beskatningsgrundlag efter § 8 for hele kalenderåret, hvor værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution anses som værdien af de ufordelte midler den 1. januar i overdragelsesåret tillagt værdien de ufordelte midler for den overdragende institution den 1. januar i overdragelsesåret, og hvor bl.a. rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives de tekniske hensættelser medregnes til beskatningsgrundlaget efter § 8 for hele kalenderåret.

I det foreslåede 8. pkt. fastsættes det, at skatten i begge tilfælde skal beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den modtagende institution.

Til nr. 6

Efter gældende regler kan der kun ske skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis der samtidig sker skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven. En sådan omstrukturering medfører, at et livsforsikringsselskab ikke længere har ret til at fremføre selskabsskattemæssigt underskud, men derimod kan succedere i uudnyttet negativ skat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 6, at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, som indebærer, at der samtidig med skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

Inden omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010, var der efter dagældende regler fradrag for den selskabsskattepligtige indkomst ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningsgrundlaget. Kombineret med dagældende realisationssaldo på obligationsgevinster både i selskabsskatteloven og i pensionsafkastbeskatningsloven, som skulle straksbeskattes ved ophørsbeskatning, var der behov for at forhindre, at der kunne spekuleres i at vælge skattepligtig fusion i selskabsskatteloven og skattefri fusion i pensionsafkastbeskatningsloven.

Efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010 opgøres pensionsafkastbeskatningsgrundlaget i et livsforsikringsselskab uafhængigt af den skattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven. Der er derfor ikke samme værnsbehov, når beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven og den selskabsskattepligtige indkomst ikke længere er gensidigt forbundne.

Med forslaget skal pensionsinstitutter mere fleksibelt kunne tilpasse omstruktureringens gennemførelse til de omstrukturerende institutters situation.

Til nr. 7

Selskabsskattelovens § 13 H indebærer, at en pensionskasse m.v. kan fusionere med et livsforsikringselskab ved at overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringselskabet, uden at livsforsikringselskabet beskattes af den modtagne egenkapital. Idet det foreslås i lovforslaget § 4, nr. 3, at ophæve denne bestemmelse, betyder dette som konsekvens, at den overførte egenkapital vil indgå i den selskabsskattepligtige indkomst.

Formålet med den foreslåede ophævelse er dog ikke, at den overførte egenkapital både skal selskabsbeskattes og pensionsafkastbeskattes. Derfor foreslås det som pensionsafkastningsbeskatningslovens § 18, stk. 6, 1. pkt., at et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter § 8, som i forbindelse med en fusion, som nævnt i § 18, stk. 1, nr. 2, får overført egenkapital fra et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter § 7, i beskatningsgrundlaget kan fradrage den andel af den overførte egenkapital, som instituttet medregnes i indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler, reduceret med del, der hidrører fra opsparet overskud på omkostnings- og risikoelementerne. Det samlede fradrag foreslås således begrænset, så det svarer til den del af pensionskassens egenkapital, der tidligere enten er blevet pensionsafkastbeskattet eller positivt har været fritaget for pensionsafkastbeskatning.

Det indebærer, at fradraget i pensionsafkastskatten foreslås at skulle forholdsmæssigt nedsættes med andelen af omkostnings- og risikooverskuddet på fusionstidspunktet, enten opgjort skematisk, jf. det foreslåede 2. pkt., eller på baggrund af de faktiske resultater. Baggrunden for begrænsningen er, at den del af den overførte egenkapital, der er opbygget af overskud på omkostnings- og risikoresultatet, ikke er blevet pensionsafkastbeskattet og derfor ikke risikerer dobbeltbeskatning.

Frdraget i pensionsafkastskatten foreslås dog ikke at skulle beskæres med den del af renteoverskuddet, der stammer fra aktiver, som var skattefritaget efter den daværende pensionsafkastbeskatningslov eller realrenteafgiftsloven, idet formueafkast fra aktiver, som ved anskaffelsen positivt var skattefritaget, nu ville blive gjort skattepligtigt. Det foreslås derfor at videreføre tidligere skattefritagelser af afkast fra aktiver, som blev anskaffet i tillid til gældende regler.

Det foreslås, at fradraget skal tage udgangspunkt i den overførte egenkapital efter en eventuel regulering af åbningsbalancen efter § 18, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4. Dette afspejler dermed, at fradraget reduceres, så der ikke opnås fradrag for den del, som efter lovforslagets § 4, nr. 3, ikke skal indgå i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fradraget reduceres således, i det omfang den overførte egenkapital omdannes til ufordelte midler i forbindelse med fusionen. Dette indebærer en valgmulighed for pensionsinstituttet, og at der ikke samtidig opnås fradrag i pensionsafkastskatten i det fortsættende selskab, i det omfang pensionsinstituttet har valgt at udnytte den foreslåede adgang til at regulere åbningsbalancen i det fortsættende livsforsikringselskab ved i forbindelse med fusionen at omdanne egenkapital til ufordelte midler, herunder f.eks. særlige bonushensættelser.

Det foreslås, at de pensionsinstitutter, som ikke kan redegøre for, hvor stor en del af den overførte egenkapital i åbningsbalancen, der hidrører fra opsparet overskud på risiko- og omkostningselementerne, kan fordele midlerne efter en skematisk model, jf. det foreslåede 2. pkt. i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6.

Det foreslås, at opsparret omkostningsoverskud kan opgøres som den overførte indkomstbeskattede egenkapital, dvs. efter en eventuel regulering af åbningsbalancen efter § 18, stk. 2, 2. pkt., ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de tre indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de tre indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret. Omkostningsresultatet er forskellen mellem årets faktiske omkostningsniveau og det som er forudsat i det tekniske grundlag

Det foreslås efter den skematiske regel alene at være de positive, gennemsnitlige resultater, der skal indgå i den skematiske opgørelse af fordelingen af de opsparede overskud på omkostnings-, risiko- og renteelementer. Eventuelle negative elementer foreslås ikke at skulle indgå i beregningen. Hvis et (eller to) af de gennemsnitlige omkostnings-, risiko- og renteelementer i den skematiske regel er negativ(e), bevirker det derved midlertidigt, at den eller de af de resterende positive elementer efter beregningen tilsammen vil overstige størrelsen af den overførte indkomstbeskattede egenkapital. I så fald ville det medføre, at fradraget skulle reduceres med en større andel end den overførte indkomstbeskattede egenkapital i sig selv udgør. Det ville dermed medføre, at den del af fradragsbeløbet, der overstiger størrelsen af den indkomstbeskattede egenkapital, ville blive indkomstbeskattet uden tilsvarende fradrag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget, hvilket ikke er hensigten.

Det foreslås, at opsparret risikooverskud kan beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital, dvs. efter en eventuel regulering af åbningsbalancen efter § 18, stk. 2, 2. pkt., ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for de tre indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de tre indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret. Risikoresultatet er forskellen mellem den dødelighed og den invaliditet, der er forudsat i det tekniske grundlag, og de faktiske forhold.

Det foreslås efter den skematiske regel alene at være de positive, gennemsnitlige resultater, der skal indgå i den skematiske opgørelse af fordelingen af de opsparede overskud på omkostnings-, risiko- og renteelementer. Eventuelle negative elementer foreslås ikke at skulle indgå i beregningen. Hvis et (eller to) af de gennemsnitlige omkostnings-, risiko- og renteelementer i den skematiske regel er negativ(e), bevirker det derved midlertidigt, at den eller de af de resterende positive elementer efter beregningen tilsammen vil overstige størrelsen af den overførte indkomstbeskattede egenkapital. I så fald ville det medføre, at fradraget skulle reduceres med en større andel end den overførte indkomstbeskattede egenkapital i sig selv udgør. Det ville dermed medføre, at den del af fradragsbeløbet, der overstiger størrelsen af den indkomstbeskattede egenkapital, ville blive indkomstbeskattet uden tilsvarende fradrag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget, hvilket ikke er hensigten.

Til § 3

Med virkning fra og med 2018 er indført et ekstra pensionsfradrag for indbetalinger til fradragsberettiget pension, jf. lov nr. 724 af 8. juni 2018, jf. ligningslovens § 9 L.

Det ekstra pensionsfradrag beregnes af pensionsopsparerens fradrags- eller bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger, jf. ligningslovens § 9 L, stk. 1, men dette beregningsgrundlag reduceres som

udgangspunkt med alle indkomstårets indkomstskattepligtige udbetalinger fra ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger m.v., jf. ligningslovens § 9 L, stk. 2.

En række skattepligtige udbetalinger er dog undtaget for at indgå i reduktionen af det ekstra pensionsfradrag. Det gælder bl.a. børnepension, jf. ligningslovens § 9 L, stk. 2, nr. 5, hvorefter pension til efterladte, herunder efterladte børn, ikke fragår i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag. Som undtagelsen i ligningslovens § 9 L, stk. 2, nr. 5, er formuleret, fremgår det imidlertid ikke tydeligt, om børnepension, der udbetales i andre tilfælde end forælderens død, også er undtaget fra at fragå i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag for barnets eventuelle pensionsindbetalinger.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 7* i *ligningslovens § 9 L, stk. 2*, hvorefter udbetaling af børnepension generelt er undtaget fra at fragå i grundlaget for beregning af ekstra pensionsfradrag, uanset om udbetalingen sker i forbindelse med forælderens død eller ej.

Til § 4

Til nr. 1

Selskabsskattelovens § 5 D har til formål at fastlægge reglerne for indgangsværdier for selskaber og foreninger m.v., der overgår fra selskabsskattefrihed til selskabsbeskatning efter reglerne i selskabsskattelovens § 1. En sådan overgang kan ske som følge af selskabets eller foreningens m.v. egne dispositioner, f.eks. ved påbegyndelse af nye aktiviteter eller som følge af vedtægtsmæssige ændringer, der indebærer, at forudsætningerne for skattefriheden bortfalder.

Ved overgang fra selskabsskattefrihed til selskabsskattepligt er der efter de gældende regler fastsat regler om, hvilke indgangsværdier (anskaffelsessummer) der skal anvendes for de aktiver og passiver, som selskabet eller foreningen m.v. ejer ved overgangen til skattepligt, jf. selskabsskattelovens § 5 D.

Ved opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom fastsættes indgangsværdien efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 5 D til den offentlige ejendomsværdi ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, hvor selskabsskattepligten indtræder. Selskabet eller foreningen m.v. kan dog i stedet vælge at lægge den faktiske anskaffelsessum omregnet til kontantværdi til grund.

For de pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsafkastbeskattes en fast ejendoms værdistigning løbende efter lagerprincippet på grundlag af ejendommens markedsværdi.

Ved en omdannelse af en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab, skal der således betales pensionsafkastskat op til ejendommens handelsværdi, men ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige ejendomsavance anvendes som nævnt den offentlige ejendomsværdi som udgangspunkt som anskaffelsessum.

Det kan ved omdannelse af en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab medføre dobbeltbeskatning, hvis ejendommens handelsværdi er

højere end den offentlige ejendomsværdi eller dobbelt ikke-beskatning, hvis ejendommens handelsværdi er lavere end den offentlige ejendomsværdi.

For at undgå denne mulighed for dobbeltbeskatning eller manglende beskatning foreslås det at indsætte som selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9, 3. pkt., at det er handelsværdien, der fremover altid skal anvendes som indgangsværdi for fast ejendom efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9, ved omdannelse af pensionskasser eller arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber til livsforsikringsselskaber. Ændringen foreslås at gælde for omdannelser, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere.

Ejendommens handelsværdi i relation til opgørelsen af den selskabsskattepligtige fortjeneste skal efter forslaget opgøres på tidspunktet for indtræden af skattepligt efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1, hvilket er datoen for indtræden af selskabsskattepligt. Derved sikres det, at det er den samme ejendomsværdi, der lægges til grund for såvel selskabsbeskatning som pensionsafkastbeskatning, og dermed undgås det f.eks., at samme værdistigning beskattes med både pensionsafkastskat og selskabsskat.

Til nr. 2

Selskabsskattelovens § 13 H indebærer, at en pensionskasse m.v. kan fusionere med et livsforsikringsselskab ved at overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringsselskabet, uden at livsforsikringsselskabet beskattes af den ved fusionen modtagne egenkapital.

Det foreslås at tydeliggøre i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, 1. pkt., at det foreslåede stk. 4 og 5 vil afskære denne mulighed for skattefrit at overdrage egenkapital i forbindelse med fremtidige fusioner, dvs. fusioner som gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere.

For beskrivelse af, hvad der foreslås at gælde for fremtidige fusioner henvises der til bemærkningerne til § 4, nr. 3 umiddelbart nedenfor.

Til nr. 3

Selskabsskattelovens § 13 H indebærer, at en pensionskasse m.v. kan fusionere med et livsforsikringsselskab ved at overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringsselskabet, uden at livsforsikringsselskabet beskattes af den ved fusionen modtagne egenkapital.

Selskabsskattelovens § 13 H indeholder som modvægt til skattefritagelsen af den modtagne egenkapital regler, der sikrer, at den overførte egenkapital ikke efterfølgende direkte eller indirekte medvirker til at skabe skattemæssige fradrag. Reglerne medfører f.eks., at der sker beskatning, hvis egenkapitalen efterfølgende udloddes til ejerne. Reglerne indebærer, at efterfølgende nedgang i den overførte egenkapital i det modtagende selskabs åbningsbalance skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i livsforsikringsselskabet. Der sker dog ikke genbeskatning, hvis nedgangen i egenkapitalen beskattes efter selskabsskattelovens § 13 C.

Reglen indebærer genbeskatning af den skattefritagne egenkapital ud fra det synspunkt, at forbrug af egenkapitalen altid anses at stamme fra den overførte egenkapital. Der tages udgangspunkt i det modtagende selskabs egenkapital, som den fremgår af åbningsbalancen for det modtagende selskab ved fusionen. Nedbringes denne egenkapital efterfølgende, skal nedgangen i egenkapitalen i forhold

til egenkapitalen i åbningsbalancen medregnes ved opgørelsen af livsforsikringselskabets skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori egenkapitalen er nedbragt. Genbeskatningen fortsætter i efterfølgende indkomstår, hvis der sker yderligere nedbringelse af egenkapitalen i forhold til den oprindelige åbningsbalance, indtil hele den modtagne egenkapital er genbeskattet. Det vil sige, at den beregningsmæssige åbningsbalance reguleres ned med genbeskattede beløb. Det er kun positive beløb, der medregnes ved opgørelsen af beløb til genbeskatning. Hvis egenkapitalen stiger ved udgangen af et efterfølgende indkomstår, reguleres den beregningsmæssige åbningsbalance op med dette beløb ved beregning af beløb til genbeskatning.

Ophører selskabet med at drive livsforsikringsvirksomhed, skal en resterende saldo medregnes ved indkomstopgørelsen for det pågældende indkomstår. Ophører livsforsikringselskabet ved en fusion m.v., eller opløses selskabet ved likvidation, sker der således genbeskatning af en resterende saldo. Dog udløser ophør af livsforsikringsvirksomheden ikke genbeskatning, hvis selskabet deltager som indskydende selskab ved en efterfølgende skattefri omstrukturering efter reglerne i fusionskatteloven.

Deltager selskabet som indskydende selskab i en skattefri fusion, betyder dette, at hele virksomheden overdrages til det modtagende selskab, som herefter fuldt ud indtræder i den resterende ubeskattede saldo for skattefri modtaget egenkapital. Hvis der kun er tale om et delvist ophør af livsforsikringsvirksomheden som led i en spaltning uden ophør af det indskydende selskab, overføres ligeledes kun den andel af saldoen til det modtagende selskab, der svarer til den modtagne andel af det indskydende selskabs egenkapital. Denne andel opgøres efter forholdet mellem det indskydende selskabs egenkapital i balancen primo spaltningensår før spaltningen og det indskydende selskabs egenkapital i åbningsbalancen efter spaltningen. Ved tilførsel af aktiver ses der ved denne opgørelse bort fra værdien af de aktier, der er modtaget som vederlag for tilførslen. En delvis bestandsoverdragelse anses i denne forbindelse ikke som ophør af livsforsikringsvirksomhed, når det ikke sker som led i fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4, der ændrer beskatningen af den egenkapital, som ved en fusion overføres fra en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab som ophørende selskab til et livsforsikringselskab som fortsættende selskab. Det foreslås, at det fortsættende livsforsikringselskab ikke skal beskattes af den del af den modtagne egenkapital, som livsforsikringselskabet i forbindelse med fusionen overfører til de ufordelte midler efter den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Forslaget indebærer, at kun den overførte vederlagsfri egenkapital - efter at den eventuelt er reguleret i åbningsbalancen, jf. det foreslåede § 18, stk. 2, 2. pkt., i pensionsafkastbeskatningsloven - skal indgå ved opgørelsen af livsforsikringselskabets skattepligtige indkomst. Dvs. at pensionskassens m.v. egenkapital i forbindelse med fusionen helt eller delvist kan overføres til ufordelte midler, f. eks. særlige bonushensættelser, hvorved selskabsbeskatning af egenkapitalen kan reduceres eller helt undgås. Dermed ligestilles livsforsikringselskabet i forbindelse med fusion med en pensionskasse m.v., som ikke indgår i en fusion. Pensionskassen m.v. ville kunne overføre egenkapital til særlige bonushensættelser uden pensionsafkastbeskatning.

Forslaget indebærer også, at reguleringen af de ufordelte midler i åbningsbalancen, som har reduceret selskabsbeskatningen i forbindelse med fusionen, ikke kan fratrækkes i den selskabsskattepligtige indkomst i fusionsåret efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3.

Forslaget vil skabe forbedret symmetri mellem beskatningsgrundlagene på dette punkt, idet en eventuel regulering af åbningsbalancen vil have virkning både i relation til grundlaget for pensionsafkastbeskatningen og for selskabsbeskatningen.

Det foreslås, at den nye bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4, kun skal gælde for fusioner, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere. I tilknytning hertil foreslås i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 5, at den hidtil gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, fremadrettet kun skal have virkning for fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.

Kun livsforsikringsselskaber, som i forbindelse med en fusion, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019 har modtaget egenkapital selskabsskattefrit, skal anvende den tilknyttede genbeskatningsregel i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 3, som indebærer efterfølgende genbeskatning af den skattefrit tilførte egenkapital i takt med, at egenkapitalen forbruges.

Den foreslåede ophævelse af den generelle adgang til ved en fusion at modtage egenkapital skattefrit indebærer, at overdragelse af egenkapital fra en pensionskasse m.v. til et livsforsikringsselskab, uden at livsforsikringsselskabet yder vederlag herfor, beskattes i livsforsikringsselskabet som et selskabsskattepligtigt tilskud i fusionsåret, idet beskatningsgrundlaget dog foreslås reguleret tilsvarende, hvis åbningsbalancen er reguleret. Selskabsbeskatningen af egenkapitalen foreslås modsvaret af et fradrag i pensionsafkastskatten, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Forslaget indebærer således, at et livsforsikringsselskab, som fusionerer med en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere, skal beskattes af den del af den modtagne og vederlagsfrie egenkapital, som ikke er overført i forbindelse med fusionen efter den foreslåede regel i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6.

Til § 5

Til nr. 1

Efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, har skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.

Det foreslås at indsætte et *stk. 5* i skatteforvaltningslovens § 17, hvorefter tavshedspligten ikke gælder oplysninger til et pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 25 B, stk. 2, jf. den foreslåede dataudvekslingsordning om

pensionskunder, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 15. december 2019. Ikrafttrædelsestidspunktet understøtter, at adgangen for pensionsinstitutterne til oplysninger om deres kunders eventuelle diskvalificerende pensionsudbetalinger vil kunne anvendes med henblik på overførsel af indbetalinger på aldersopsparring efter den foreslåede § 22 D, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, til ratepension eller livrente, således at afgift på 40 pct. af indbetalingen til aldersopsparring kan undgås.

Det foreslås i *stk. 2*, at udvidelsen af pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter det – ud over den gældende mulighed for afgiftsfrit at flytte indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger eller ratepensioner, og omvendt - bliver muligt at foretage afgiftsfri overførsler mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger og generelt mellem private pensionsordninger, får virkning for overførsler, der sker i kalenderåret 2019 eller senere. Der er tale om en ændring, der alene er begunstigende for borgerne.

Det foreslås i *stk. 3*, at adgangen for efterladte til overførsel af pensionsordninger, som de har opnået ret til at modtage udbetalinger fra som følge af ejerens død, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning, får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2020 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4*, at ændringerne af pensionsafkastbeskatningslovens § 17 om udbetaling af uudnyttet negativ skat får virkning fra og med indkomståret 2020.

Det foreslås i *stk. 5*, at ændringerne af reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatte-loven om fusioner og omdannelser har virkning for fusioner og omdannelser, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere. Det omfatter de foreslåede justeringer af reglerne for fusioner af pensionsinstitutter, som indfører selskabsbeskatning af overført egenkapital og tilsvarende fradrag i pensionsafkastskatten hos den modtagende institution og samtidig giver mulighed for regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen. Tilsvarende omfatter det den foreslåede regel om, at pensionsinstitutter, som omdannes og dermed går fra skattefrihed til skattepligt, kan fastsætte indgangsværdien af fast ejendom til handelsværdien. Det indebærer samtidig, at omstruktureringer gennemført med skattemæssig virkning indtil og med den 31. december 2019 skal anvende de nugældende regler - også fremadrettet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1883 af 29. december 2015, § 1 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 2 i lov nr. 1463 af 11. december 2018 og § 125 i lov nr. 1703 af 27. december 2018 og senest ved § 4 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

§ 2. En pensionsordning med løbende udbetalinger skal gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, idet kravet om lige store ydelser ikke gælder pensionsordninger omfattet af nr. 1, og som udbetales:

1.-3. - - -

4. fra en pensionskasse, der opfylder betingelserne i § 3, eller i henhold til en forsikring, der opfylder betingelserne i § 4, dog kun hvis ydelserne fra pensionskassen eller forsikringselskabet har karakter af:

a-e) - - -

f) børnepension, hvis udbetalinger kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra e, dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende police-dag (årsdag for policens oprettelse).

Stk. 2. Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige

1. I § 2, *stk. 1, nr. 4, litra f*, indsættes efter ”der opfylder litra e, ”: ”eller hvis udbetalinger, der efter en kollektiv aftale i øvrigt kan tilfalde den forsikredes børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra e, ”.

store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Ved genberegning af ydelserne i udbetalingsperioden kan der maksimalt benyttes en rente som nævnt i 2. pkt. opgjort på tidspunktet for genberegningen af ydelserne, jf. dog 4. pkt. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt eller delvis i bero, kan der ved genberegning af ydelserne altid benyttes den rente, der er anvendt ved beregningen af ydelserne umiddelbart før berostillelsen. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i § 11 A, stk. 2

§ 11 A. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

§ 16. Til opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing),

2. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, og § 11 A, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår ”og pantebreve”, og ”1,5 procentpoint” ændres til: ”2 procentpoint”.

kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrag- og bortseelsesret (aldersforsikring) og supplerende engangssum kan for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4. Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pengeinstituttet skal påse, at der i det pågældende livsforsikringsselskab m.v. ikke anvendes et større beløb end grundbeløbene i 1. og 2. pkt. Til kapitalforsikring i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed og til supplerende engangsydelse kan for indkomståret til og med 2012 i alt anvendes et grundbeløb på højst 46.000 kr. (2010-niveau) og for efterfølgende indkomstår på 0 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. pkt. for ejeren, nedsættes det årlige grundbeløb i 1. pkt. med disse indbetalinger.

§ 22 D. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, kan inden den 20. januar i det følgende kalenderår overføres til en arbejdsgiveradministreret ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på ratepensionen eller pensionsordningen med løbende ydelser, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen, aldersforsikringen eller den supplerende engangssum.

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, kan inden den 20. januar i det

3. § 16, stk. 1, 6. pkt., affattes således:

”Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. eller 2. pkt. for ejeren, nedsættes det årlige grundbeløb i 1. pkt. henholdsvis 2. pkt. med disse indbetalinger.”

4. § 22 D affattes således:

”**§ 22 D.** Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

følgende kalenderår overføres til en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller pensionsordningen med løbende udbetalinger.«

§ 25 A. - - -

Stk. 2-6. - - -

*Stk. 7. Stk. 6 gælder ikke i følgende tilfælde:
1-13) - - -*

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Stk. 3. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet som nævnt i stk. 1 og 2 med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.”

5. I § 25 A, *stk. 7*, indsættes som *nr. 14*:
”14) Udbetaling af børnepension.”

6. Efter § 25 A indsættes:

”§ 25 B. Et pensionsinstitut kan videregive cpr-numre på kunder omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., til told- og skatteforvaltningen med henblik på, at told- og skatteforvaltningen identificerer de kunder, der har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen anvender cpr-numrene til at identificere de i stk. 1 nævnte kunder.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen videregiver ikkefølsomme oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til stk. 2. Told- og skatteforvaltningen må ikke

videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke udbetalinger eller dispositioner omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt., der er sket.

Stk. 4. Pensionsinstitutterne må ikke anvende oplysningerne til andre formål end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum.

Stk. 5. Det enkelte pensionsinstitut bestemmer selv, hvorvidt det ønsker at være tilmeldt udsøgningsordningen efter stk. 1-4.”

§ 41. - - -

Stk. 2-10. - - -

7. I § 41 indsættes efter stk. 10 som nye stykker:

”*Stk. 11.* Er en rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparring i pensionsøjemed under udbetaling til en efterlevende, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparring i pensionsøjemed i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling. Det er en betingelse, at sidste udbetaling fra den nyoprettede ordning aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Frem til førstkommende kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse. De nye rater beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. De terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, kan alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparring i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 12. Er en pensionsordning med løbende udbetalinger under udbetaling til en efterlevende, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet pensionsordning af samme type i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling, såfremt de hidtidige udbetalingers terminer fastholdes, jf. dog § 30, stk. 1, 10. pkt.”

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014,
som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1883 af 29.
december 2015 og senest ved § 6 i lov nr.
324 af 30. marts 2019, foretages følgende
ændringer:

§ 17. - - -

Stk. 2. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, kan negativ skat og renter efter stk. 1, 2. og 3. pkt., der ikke er fradraget i de førstkommende 5 indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat og renterne er beregnet, udbetales, jf. dog stk. 3 og 4. Ved opgørelsen efter 1. pkt. anses renter, der er tilskrevet den særlige konto for negativ skat, for at være opstået på samme tidspunkt som den negative skat, de er beregnet af.

Stk. 3. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, kan det beløb, der ønskes udbetalt efter stk. 2, sammenlagt med de tidligere udbetalte beløb efter stk. 2 højst udgøre summen af

- 1) skatten efter denne lovs § 7, der samlet er betalt i de forudgående indkomstår,
- 2) 15 pct. af en positiv forskel mellem
 - a) egenkapitalen med tillæg af summen af det samlede kollektive bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort den 31. december 2009, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og
 - b) egenkapitalen med tillæg af summen af det samlede kollektive bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort ved udgangen af indkomståret, der

1. I § 17, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 6, 1. pkt.*, ændres ”og 10” til: ”og 10-12”.

2. I § 17, *stk. 3, nr. 2*, og *stk. 4, nr. 2*, ændres ”15 pct.” til: ”procentdelen, som er angivet i § 2,”.

stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

3) tilskrevne renter på den særlige konto for negativ skat, jf. stk. 6, 1. pkt.

Stk. 4. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 10, kan det beløb, der ønskes udbetalt efter stk. 2, sammenlagt med de tidligere udbetalte beløb efter stk. 2 højst udgøre summen af

1) skatten efter denne lovs § 8, der samlet er betalt i de forudgående indkomstår,

2) 15 pct. af en positiv forskel mellem

a) summen af det samlede kollektive bonuspotentialer, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort den 31. december 2009, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

b) summen af det samlede kollektive bonuspotentialer, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort ved udgangen af indkomståret, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til

3. I § 17, stk. 4, ændres ”nr. 10”: ”nr. 10-12”.

opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

3) tilskrevne renter på den særlige konto for negativ skat, jf. stk. 6, 1. pkt.

Stk. 5-6. - - -

§ 18. - - -

Stk. 2. Den modtagende institution indtræder (succederer) i den overdragende institutions skattemæssige stilling, hvis den første endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der påvirkes af successionen, er udformet under denne forudsætning.

Stk. 3. Datoen for den åbningsstatus, der udarbejdes for den modtagende institution i forbindelse med overdragelsen, anses i skattemæssig henseende for overdragelsesdato.

Det er en betingelse for anvendelsen af reglerne i stk. 1 og 2, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår.

Stk. 4. - - -

Stk. 5. Er den overdragende og den fortsættende institution skattepligtige efter såvel denne lov som selskabsskatteloven, og gennemføres en overdragelse som nævnt i stk. 1, nr. 1-4, efter reglerne i fusionsskatteloven, skal overdragelsen tillige ske efter stk. 2-4. Det er en betingelse for at anvende stk. 2-4 på en overdragelse som nævnt i stk. 1, nr. 1-4, mellem institutioner, der er skattepligtige efter såvel denne lov som selskabsskatteloven, at overdragelsen tillige sker efter fusionsskattelovens regler.

Stk. 6. - - -

4. I § 18, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Hvis det i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, mellem en overdragende institution, der er skattepligtig efter § 7, og en modtagende institution, der er skattepligtig efter § 8, forudgående er aftalt, at der i fusionsåret helt eller delvist overføres egenkapital fra den overdragende institution til de ufordelte midler, kan der foretages en tilsvarende regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen for den modtagende institution.”

5. I § 18, stk. 3, indsættes som 3.-8. pkt.:

”Ved omdannelse af en skattepligtig institution efter § 7 til en skattepligtig institution efter § 8, jf. stk. 1, nr. 1, finder stk. 1 og 2 også anvendelse, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med tidspunktet for indtræden af selskabsskattepligt for den modtagende institution, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1. Ved fusion, jf. stk. 1, nr. 2, hvor indkomsten i et selskab, som deltager i fusionen, opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 5, som følge af, at koncernforbindelsen er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, finder stk. 1 og 2 tillige anvendelse, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med fusionsdatoen efter fusionsskattelovens § 5, stk. 3 eller selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt. Det er en betingelse for anvendelsen af 3. eller 4. pkt., at den modtagende institution indgiver en opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf for perioden fra den 1. januar i overdragelsesåret til og med den 31. december i overdragelsesåret. Ved omdannelse efter 3. pkt. laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget efter § 7 for den overdragende institution på overdragelsesdatoen, jf. § 24, og beskatningsgrundlaget efter

§ 8 opgøres fra overdragelsesdatoen til udgangen af indkomståret, hvor værdien af de ufordelte midler på overdragelsesdatoen for den overdragne institution anses for at være værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution efter § 8. Ved fusion efter 4. pkt. opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution som værdien af de ufordelte midler den 1. januar i overdragelsesåret tillagt værdien af de ufordelte midler for den overdragende institution den 1. januar i overdragelsesåret. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den modtagende institution”

6. § 18, stk. 5 ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

7. I § 18 indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 5 som stk. 6:

”Stk. 6. En institution, der er skattepligtig efter § 8, som i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, får overført egenkapital fra en institution, der er skattepligtig efter § 7, kan i beskatningsgrundlaget fradrage den andel af den overførte egenkapital, som institutionen medregner i indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler, reduceret med den del, der hidrører fra opsparet overskud på omkostnings- og risikoelementerne. Pensionsinstitutter, der ikke kan redegøre for, hvor stor en del der hidrører fra omkostnings- og risikooverskud, kan opdele midlerne således:

- 1) Opspartet omkostningsoverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.
- 2) Opspartet risikooverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenka-

pital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.”

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændring:

§ 9 L. - - -

Stk. 2. Indkomstskattepligtige pensionsudbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 1, nr. 1-4, fragår i den efter stk. 1 beregnede sum af fradragsberettigede pensionsindbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18 og bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19, når der i det foregående indkomstår er foretaget sådanne udbetalinger. 1. pkt. gælder dog ikke:

1-6) - - -

Stk. 3. - - -

1. I § 9 L, *stk. 2*, indsættes som *nr. 7*:
”7) Udbetaling af børnepension.”

§ 4

I selskabsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 og senest ved § 7 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 5 D. - - -

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9. Ved opgørelse af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven for fast ejendom, der er erhvervet før overgangen til skattepligt, træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, eller i tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det ind-

komstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, i stedet for anskaffelsessummen. Selskabet eller foreningen mv. kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi til grund. Ved opgørelsen af fortjeneste eller tab anvendes ejendommens faktiske anskaffelsestidspunkt, dog således at ved opgørelsen af tillæg efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5 anses den pågældende ejendom som erhvervet ved begyndelsen af det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

Stk. 10. - - -

§ 13 H. Modtager et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, ved en fusion med en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller med et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, medregnes egenkapitalen ikke ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fusion med et i udlandet hjemmehørende livsforsikringsselskab, hvis de indskudte aktiver og passiver m.v. knyttes til selskabets faste driftssted eller faste ejendom her i landet.

Stk. 2-3. - - -

1. I § 5 D, stk. 9, indsættes efter 2. pkt.:

”Ved omdannelse af en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, til et livsforsikringsselskab, til et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, anvendes dog i alle tilfælde handelsværdien på tidspunktet for indtræden af skattepligt efter stk. 1.”

2. I § 13 H, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”skattepligtige indkomst”: ”, jf. dog stk. 4 og 5”

3. I § 13 H indsættes som *stk. 4 og 5*:

”*Stk. 4.* Modtager et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, ved en fusion med en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller med et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, medregnes den andel af egenkapitalen, som livsforsikringsselskabet i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., har overført til de ufordelte midler, ikke ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst. Uanset § 13, stk. 3, har livsforsikringsselskabet ikke fradrag for beløb, der i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., overføres til de ufordelte midler. 1. og

2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fusion med et i udlandet hjemmehørende livsforsikringsselskab, hvis de indskudte aktiver og passiver m.v. knyttes til selskabets faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Stk. 5. Stk. 1 og 3 gælder for fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.”

§ 5

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, som ændret ved § 23 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 12 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og § 12 i lov nr. 1726 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

§ 17. Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.

Stk. 2-4. - - -

1. I § 17 indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan told- og skatteforvaltningen videregive oplysninger til et pensionsinstitut om kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 25 B, stk. 2.”